

Toneelkring De Scharnier

2025 - 50 JARIG BESTAAN

BERT, BOB en BENNY

EEN DOLLE KLUCHT IN TWEE BEDRIJVEN

14 - 15 - 21 - 22 februari 2025

Theaterzaal De Kollebloem

CC Binder - Puurs

PERSONAGES

- BERT Vanderslaghmolen** - vlot type. *Marc*
- LINDA, zijn vrouw** - aantrekkelijk, verstandig *Tine*
- BOB Vanderslaghmolen** - broer van Bert, levensgenieter
- BENNY Vanderslaghmolen** - plantrekker *Dean*
- KATERINA** - Kosovaarse immigrante, jong en vinnig *Guenn*
- ANDREAS** - Kosovaarse immigrant, grootvader van Katerina *Georges*
- AGENT** - alledaags type, *Nathalie*
- MEVROUW De Potter**: 'Deftige', zakelijke dame *Vanessa*
- BORIS** - Oost-Europeaan, Maffia type *Peter*

N.B.: Als KATERINA, ANDREAS en BORIS Albanees praten, worden hun dialogen fonetisch weergegeven, gevolgd door de vertaling in vet. Die vertaling opdat de betrokken acteurs zouden weten wat ze zeggen.

DECOR

Plaats van de actie is de woning van Bert en Linda. De inrichting is smaakvol modern. De voordeur bevindt zich in de achterwand. Links achter een trap naar een overloop met de deur naar het appartement van Bob. Links van de trap een venster dat op de achtertuin uitkijkt, links van dat venster de deur naar de keuken. Rechterwand achteraan de slaapkamerdeur, Zijwand rechts de deur naar de eetkamer. Midden een opklapbed. Midden links een fauteuil met rechts daarvan een tafeltje met daarop een draadloze telefoon. Tegen de wand een goed zichtbare klok die vijf over negen aanwijst wanneer het doek opgaat. De klok loopt gedurende beide bedrijven.

N.B.: Gedurende het eerste bedrijf wordt door Bert en Linda gerefereerd naar de klok. Tijdens de pauze moet de klok bijgesteld worden omdat de actie zonder onderbreking verloopt. Bij de aanvang van het eerste bedrijf is het venster naar de tuin gesloten.

EERSTE BEDRIJF: De ochtend van een mooie lentedag.

TWEEDE BEDRIJF: Onmiddellijk op de eerste aansluitend.

TIJDSTIP: Het heden.

EERSTE BEDRIJF

(Wanneer het doek opgaat, is het podium verlaten. Het is een zonnige lentemorgen. De lopende klok wijst 09.05 h aan. De deuren van de keuken en de badkamer staan open. BERT komt op vanuit de slaapkamer. Hij heeft de broek aan van een kostuum, sokken en schoenen. Hij is bezig zijn haar te drogen met een handdoek.)

BERT : *(roept in de richting van de keuken)* Wat zei je daar?

(LINDA komt op uit de keuken, ze draagt de rok van een mantelpakje en een blouse, ze heeft een document in de hand en een pen. LINDA en BERT zijn zichtbaar opgewonden)

LINDA: De stelen van *de* pannen?

BERT De stelen van *de* pannen moeten altijd naar achter gedraaid staan, ja?

LINDA: Correct! *(ze duidt iets aan op het document)* Elektrische apparaten?

BERT: Dat ken ik vanbuiten. Elektrische apparaten moet je buiten het bereik van kinderen houden en je moet ze opbergen als je ze gebruikt hebt, liefst in een schuif met een slot. De apparaten, bedoel ik. Goed hè? *(gaat op het opklapbed zitten)*

LINDA: De eerste hulp doos?

BERT: *(zelfvoldaan)* We hebben er twee, Linda. De ene ligt in onze badkamer en de andere in het appartement van Bob.

LINDA: Tien op tien, BERT! *(ze gaat naast BERT zitten op het opklapbed, praat als terloops)* Als ik het goed begrepen heb, dan heb jij vandaag niks speciaals te doen?

BERT: *(nonchalant)* Niet echt, nee. En jij?

LINDA: Ook niet echt, nee.

BERT: *(eveneens nonchalant)* Waarom ben je dan niet naar kantoor?

LINDA: Waarom loop jij niet op de werf met zo'n raar ding op je kop achter een kruiwagen met bakstenen?

BERT: *(nonchalant)* Gewoon, omdat ik een kind geadopteerd heb.

LINDA: *(nonchalant)* O ja? Wel, ik heb er ook eentje geadopteerd.

BERT: *(nonchalant)* Ah ja, da's waar ook. *(er valt een korte pauze en dan roepen ze samen vol vreugde)* We hebben een baby geadopteerd! *(ze lachen en knuffelen elkaar)*

(in de keuken begint een waterketel te fluiten)

LINDA: Tijd voor een kopje koffie. Hoe laat is het eigenlijk? *(ze loopt naar de keuken)*

BERT: Vijf over negen. Jezus! Over vijfenvijftig minuten is dat mens er al. Hoe heette ze ook weer?

LINDA: *(vanuit de keuken)* Mevrouw De Potter.

BERT: O ja, mevrouw De Potter. *(praat als een indiaan)* Great Big chieft Adoptie Bureau *(roept in de richting van de keuken)* Als mevrouw De Potter niet houden van meneer en mevrouw Vander Slaghmolen, mevrouw De Potter hen allebei scalperen!

LINDA: *(op met twee koppen koffie, ze sluit de keukendeur met een elleboog achter zich, praat ernstig)* God, ik hoop maar dat ze onze aanvraag goedkeurt.

BERT: *(grijnzend)* Natuurlijk zal ze dat, ze zal ons geweldig vinden. *(af naar de slaapkamer)*

LINDA: *(gaat in de deuropening van de slaapkamer staan)* Zij is de baas, alles hangt af van dit gesprek, ons hele verdere leven en dat van de baby!

BERT: *(op, zijn hemd aantrekkend)* Luister; iedereen van dat bureau vindt ons geschikt, we zijn met vlag en wimpel door alle testen gerold. Mevrouw DePotter wil alleen nog maar weten of het kind in een stabiele omgeving terecht zal komen.

LINDA: Stel dat ze het hier maar niks vindt. Ik word niet goed als ik eraan denk!

BERT: Linda, we wonen in een tof huis!

LINDA: Ja, maar we huren het alleen maar. Dat was trouwens een van hun eerste vragen, of we een eigen huis hadden.

BERT: Maar we zijn toch van plan het te kopen? We hebben die ouwe van hier wat verder een bod goed gedaan en daar is hij nu over aan het nadenken.

LINDA: We hebben die ouwe al een *twintig* keren een bod gedaan en hij heeft het iedere keer afgewimpeld!

BERT: Dan doen we toch een nieuw bod? Hij heeft ons al de toelating gegeven om een serre in de tuin te zetten, dat is toch een goed teken?. En vergeet niet dat we de bovenverdieping onderverhuren. Dat betekent een extra inkomen, ook al in ons voordeel.

LINDA: *(een beetje gerustgesteld)* Ach ja, je zult wel gelijk hebben. *(opeens)* Zeg, over bovenverdieping gesproken; waar zit die leegloper van een broer van jou? Ik heb hem nog niet gezien vanmorgen. *(ze loopt de trap op)*

BERT: Hij zal nog in zijn bed liggen zeker.

LINDA: Ik wil hem er niet bij hebben als mevrouw De Potter hier is. *(ze hamert op de deur van de flat en duwt haar open, roept)* Hé Bob, luierik! Zou je niet eens uit je nest komen?

BERT: Nu ik eraan denk, ik heb hem niet meer gezien sinds hij vrijdag de camionette is komen lenen.

LINDA: Hij zal wel liggen te maffen met een of ander *Sexy Girl* ~~hete doos~~.

BERT: De gelukkige zak! *(loopt naar de slaapkamer en af terwijl LINDA hem boos nakijkt)*

LINDA: Als je hem eerder ziet dan ik, verwittig hem dan uit het zicht te blijven terwijl mevrouw De Potter hier is.

TOM: Oké. Geen probleem.

LINDA: Als hij weer eens één van zijn vuile moppen begint te vertellen, dan laat ze ons een straathond adopteren in plaats van een kind.

BERT: Jaa!..Ik zal het hem zeggen.

LINDA: En zeg hem ook maar dat hij eindelijk eens zijn achterstallige huur mag betalen!

BERT: *(komt op, bezig een das om te doen, gebaart naar de das - zuchtend)* Poepie, leg daar eens een knoop in...

LINDA: *(legt een knoop in zijn das – wat opgefokt)* Wat een familie dat jullie zijn..Hoo..

BERT: Gaan we daar weer over beginnen?

LINDA: Ja, want die andere broer van u is al even erg!..

BART: Onze Benny? Wat mankeert er aan onze Benny? Hij heeft toch maar zijn eigen appartement..

LINDA: O ja? Waarom slaapt hij dan twee keer per week op ons opklapbed?

BERT: Komaan Linda, wees nu eens even serieus. Je weet dat hij niet anders kan omdat zijn huisbazin hem niet binnen laat als hij een kleinigheid heeft gedronken.

LINDA: Een kleinigheid?..? Hij weet soms niet meer van welke parochie hij is.

BERT: Overdrijf je net een beetje? Hij heeft in ieder geval een vaste job en ze hebben hem graag in het Bornemse ziekenhuis.

LINDA: Jaja, als derde assistent portier.

BERT: Dat is alvast een goeie start om carrière te maken.

LINDA: Ja, dat zal wel. Hij is begonnen als EERSTE assistent portier! Ik kan niet geloven dat jullie dezelfde genen hebben.

BERT: Onze Bob en onze Benny zullen van een overschotje gemaakt zijn zeker.

LINDA: *(is klaar met het knopen van Berts das)* Zo, dat ziet er goed uit. *(kijkt om zich heen)* Zijn we niets vergeten?

BERT: Maak je niet nerveus, het komt allemaal wel goed. *(hij trekt LINDA tegen zich aan)*

LINDA: Bloemen! *(rukt zich los)* Ik ben bloemen vergeten!

BERT: Geen paniek, ik loop wel even naar de winkel. Tijd genoeg.

LINDA: Nee, ik zal zelf wel gaan. Zorg jij maar dat je fatsoenlijk gekleed bent. *(terwijl ze naar de keuken loopt, gaat de voordeurbel, ze kijkt op haar horloge)* Dat kan mevrouw De Potter nog niet zijn, het is nog veel te vroeg. *(ze gaat de voordeur open maken)*

BOB: *(opkomend)* Dag schoonzusje, ik ben de sleutel vergeten. *(kust LINDA op de wang)*

LINDA: O, jij bent het maar.

BOB: Amaai zo enthousiast tegen uw favoriete schoonbroer.

LINDA: Jij bent familie van hem. Niet van mij hé. (ze gebaart naar BERT en gaat af naar de slaapkamer)

BOB: (tot BERT) Oei, zo kort van stof. (DICK legt zich languit op het opklapbed)

BERT: We hebben het de laatste tijd nogal druk. En om 10 uur komt er iemand van het adoptiebureau

BOB: Een kind dat het geluk zal hebben om mij als nonkel te hebben, nonkel Bob dan nog wel! Heb je daar al eens aan gedacht?

BERT: Ik denk niet dat we daar reclame mee gaan maken.

LINDA: (komt op met haar handtas bij zich, richt zich tot BOB) Zorg jij maar dat je naar boven bent als die Mevrouw De Potter hier is! (zoekt in haar handtas naar haar portemonnee)

BOB: Geen probleem, ik wou je alleen maar bedanken voor het lenen van de camionette en je de sleutels teruggeven. (geeft de sleutels aan BERT)

LINDA: (vindt haar portemonnee, ze geeft BERT een snelle kus) Bon, ik blijf niet lang weg. (tegen BERT) Vergeet je haar niet te kammen! (tegen BOB) En jij!

BOB: Ja, schatje?

LINDA: Je bent al drie weken te laat met de huur!

BOB: (tegen BERT) Heb ik de huur nog niet betaald deze maand?

BERT: Je hebt het goed gehoord ja.

BOB: God, wat vliegt de tijd toch voorbij. Ik zal dat vandaag nog in orde brengen.

LINDA: Er staat toch genoeg geld op uw rekening mag ik hopen. (af langs de voordeur)

BOB: De schoonzuster die uit de hel kwam. Zekel

BERT: (op uit de slaapkamer) Zeg dat maar niet als ze het kan horen.

BOB: Hoeveel ben ik je schuldig voor de camionette? (hij staat op, pakt het kopje koffie van Linda en gaat in de fauteuil zitten)

BERT: Ach, stomme kwiet, je bent toch familie?

BOB: Neenee, ik sta erop. Ik heb die camionette het hele weekend gebruikt en ik heb er flink wat mee verdiend.

BERT: Hoe? Je ging toch alleen maar een vriend helpen wat meubelen te verhuizen?

BOB: Heb ik dat gezegd?

BERT: Wel ja, naar zijn nieuwe appartement.

BOB: Ik ben naar Calais geweest.

BERT: (verrast) Naar Calais? Met mijn camionette?

BOB: Om sigaretten te halen. (slurpt van de koffie)

BERT: Bob, je hebt toch niks illegaals gedaan mag ik hopen?

BOB: Bah nee, de douane heeft het veel te druk om zich bezig te houden met een paar sigaretten in een camionette.

AU
Beschuld

BERT: Hoeveel sigaretten?

BOB: Het juiste aantal weet ik niet meer.

BERT: Ongeveer dan.

BOB: (*schokschouderend*) Zo'n tweehonderd.

BERT: Jij rijdt helemaal naar Calais voor tweehonderd sigaretten?

BOB: Nee, natuurlijk niet.

BERT: Tweehonderd pakjes dan?

BOB: Ook niet.

BERT: Wat dan? Tweehonderd wat? Sloffen?

BON: Tweehonderd dozen.

BERT: Hoeveel zitten er in een doos?

BOB: Wat? Sigaretten, pakjes of sloffen? Ge moet duidelijk zijn hé jong.

BERT: Sigaretten natuurlijk! Hoeveel sigaretten zitten er in de pakjes in de sloffen in die verdomde tweehonderd dozen?!

BOB: Euh, laat me denken... Iedere doos bevat (*onverstaanbaar*) sloffen en iedere sloop bevat (*onverstaanbaar*) pakjes. Twintig sloffen per karton, dat zijn... vierhonderdduizend sigaretten..denk ik.

BERT: (*verbijsterd*) Heb jij vierhonderdduizend sigaretten door de douane gesmokkeld? Ben jij op je kop gevallen?

BOB: Dat is een makkie en die zijn zo verkocht.

BERT: Maak dat die rommel uit mijn auto is, nu direct! (*smijt de autosleutels naar BOB*)

BOB: Nee, luister: het is mijn beurt om iets voor jou te doen. Zeker nu je binnenkort een extra mondje te vullen hebt. Ik geef u de helft van de opbrengst voor het lenen van uw camionete.

BERT: Ik wil geen cent van de hele verdomde opbrengst!

BOB: Een kist cognac misschien?

BERT: Ik wil geen... wat was dat? Cognac? Zeg dat het niet waar is! Hoeveel kisten?!

BOB: Een kist of 15, 16, 17..

BERT: Hoeveel vraag ik, en niet liegen hé!

BOB: 20 kisten. Ja, vanaf 20 kreeg je korting. Ge zou eens een grotere camionette moeten kopen.

BERT: Jij onnozele klojo! Als Linda hierachter komt wringt ze u de nek om! Maak dat die bazaar boven staat, nu direkt.

(*BERT werkt BOB naar de voordeur, als hij de deur opent, staat BENNY daar in een ziekenhuis overall en met vier volle zakken van Aldi bij zich*)

BENNY: (*tegen BERT*) Aha grote broer! (*tegen BOB*) Aha medium broer!

Flamohaars

BOB: (tegen Benny) Aha kleine broer!

BERT: Sorry, Benny, maar je komt op een slecht moment. Ik verwacht iemand van het adoptiebureau.

BENNY: (werkt zich voorbij BERT en zet de zakken neer) Ik weet het, daarom ben ik hier juist. Ik kom je een grote dienst bewijzen, kameraad.

BERT: (zuur) Ik zit niet bepaald op jullie diensten te wachten vandaag!

BENNY: Nee, maar op deze wel! (tegen BOB) Wedden?

BERT: Vergeet het maar.

BENNY: (dwingt BERT te gaan zitten) Jij wou toch je eigen huis, hè?

BERT: Benny, asjeblieft!

BENNY: (met aandrang) Dit ga je geweldig vinden. (tegen BOB) Hij gaat dit geweldig vinden.

BOB: (tegen BERT) Je gaat dit geweldig vinden. (tegen BENNY) Laat horen, kameraad.

BENNY: (tegen BERT) Willen jij en Linda nog altijd dit huis kopen?

BERT: Benny, daar hebben we het allemaal al over gehad, de eigenaar vraagt veel te veel.

BENNY: Hoeveel?

BERT: Minstens vierhonderdduizend euro. (tegen BOB) En wil jij nu eens maken dat die sigaretten boven geraken?

BENNY: (geïnteresseerd) Sigaretten?

BOB: Ik ben efkes over en weer geweest naar Calais.

BENNY: Geen problemen gehad?

BOB: Geen enkel.

BENNY: Ik kan er wel wat verpatsen voor jou.

BOB: En cognac?

BENNY: Ben ik zo kwijt.

BERT: Zeg eens, ik ben er ook nog!

BENNY: Sorry. Wat dit huis hier betreft..

BERT: (onderbrekend) Daar wil ik niks over horen! (tegen BOB) En wat jij moet doen is nu direct mijn camionnette leegmaken. (tegen BENNY) En ik wil dat jij maakt dat je hier wekomt!

BOB: Mij niet opjagen hé! (tegen BENNY) Wat wou je zeggen over dit huis?

BENNY: (tegen BERT in z'n schik met zichzelf) Wat zou je ervan vinden als ik je zou zeggen dat je dit huis kunt kopen voor minder dan tweehonderdduizend euro?

BERT: Ik zou zeggen dat je iets verkeerd gesnoven hebt in het ziekenhuis.

BENNY: Ik heb een geweldig plan.

BERT: Ik heb je eerder al gezegd dat ik met jouw plannetjes niks te maken wil hebben.

BENNY: Maar dit is een winnend lot!

BERT: (tegen BOB) Dat zei hij ook al over die Franse wijn. Ik heb nog altijd vijfhonderd liter in de kelder liggen.

BOB: Hoe kon onze Benny nu weten dat vinaigre Frans was voor azijn?

BENNY: Precies, je kunt niet altijd winnen. Maar deze keer is het raak! (hij haalt een stuk papier boven)

BERT: (pakt zuchtend het papier aan, dan ongeduldig) Een lijst met eigendommen?

BENNY: Allemaal huizen die er hier in de buurt te koop staan. Voor minder dan driehonderdvijftig duizend kun je hier niets fatsoenlijks kopen, waar of niet?

BERT: Natuurlijk niet, dat is juist de reden waarom die ouwe iedere keer mijn bod afslaat.

BENNY: (wijst op het papier) Kijk daar eens!

BERT (leest) Betonstraat 26.

BENNY: Drie slaapkamers, twee badkamers, een nieuwe keuken, een schone grote hof..

BERT (onderbrekend, kortaf) Jaja, klinkt geweldig.

BENNY: En kijk nu eens naar de prijs!

(BERT kijkt naar de prijs, met grote ogen)

BOB: Wacht eens, de betonstraat, dat doet bij mij een belletje rinkelen.

BERT: (lezend, verbaasd) Honderdtachtigduizend euro? (kijkt op naar BENNY die triomfantelijk grijnst, BO grist het papier uit zijn hand om het te bekijken, BERT tegen BENNY) Wat is er verkeerd aan dat huis? Hoeveel mankementen zijn daar aan?

BENNY: Geen, het is gewoon een goeie zaak.

BOB: Wacht eens even, Betonstraat... Is daar destijds niet iets heel erg gebeurd?

BENNY: Dat klopt, een paar jaar geleden. De slachter van de Betonstraat..Zo stond dat toen toch in de gazet..

BOB: Dat is het! Nu weet ik het! Een jong koppel had dat ~~het~~ huis gekocht en bij graafwerken vonden ze verschillende in stukken gesneden lichamen die begraven waren in de tuin. Den Hof

(BERT kijkt ongelovig van de een naar de ander)

BENNY: Ze konden die lichamen niet identificeren omdat ze al jaren geleden in heel kleine stukjes gezaagd waren..

BERT: (onderbrekend) Hebben jullie ze nog alle vijf? In zo'n huis willen Linda en ik niet wonen!

BENNY: Natuurlijk niet, ik gebruik het alleen maar als voorbeeld. Dat jonge koppel verkoopt het huis nu en de prijs is zo laag vanwege die moorden. En dat is het gene dat me op een idee bracht.

BERT: (gelaten) Wat voor idee, Benny?

BENNY: Luister, het is mijn beurt om jou een dienst te bewijzen. Binnenkort moet jij een extra maag gaan vullen, ja?

BERT: Euh ja...Maar ik zie niet in...

BENNY: Ik werk in een ziekenhuis, ja? Awel, ik heb daar een paar keer per week dienst in het mortuarium. Als ik nu eens een lijk kan meepakken Bert.. (Bert staart hem sprakeloos aan) ..geen echt hé, maar zo een lijk dat al eens gebruikt is door studenten geneeskunde om op daar op te oefenen zal ik maar zeggen. Als we dat hier nu eens in de hof begraven...ik zeg maar wat...op de plaats waar dat gij uw serre gaat zetten...De aannemer die begint te graven, die vindt natuurlijk...Paniek! De politie erbij, heel de buurt in rep en roer...En voor dat ge het weet zakt de prijs van het huis gelijk als een slappe pudding ineen. Gij en Linda kunnen dan gemakkelijk lenen bij de bank...Haja, want ge moet minder lenen hé...De prijs is serieus gezakt!..

(BENNY is bijzonder zelfingenomen. BERT kijkt ongelovig naar BOB en weer naar BENNY, hij barst vervolgens in lachen uit en blikt naar BOB opdat die mee zou doen, daarna kijkt hij weer naar BENNY)

BERT (stopt opeens met lachen) Maar je méént het! (tegen BOB) Die méént dat!

BOB: Ik vind dat niet zo een slecht idee.

BERT: Zijn jullie nu helemaal zot geworden? Jullie zijn verdomme criminele maniakken! Van wie hebben jullie dat in godsnaam meegekregen?

BOB: Ik ben er zeker van dat onze ouwe het ook een goed idee gevonden zou hebben.

BERT: Jaja, jij met je vierhonderdduizend sigaretten! (tegen BENNY) En jij met je lijk! Jullie zijn een schande voor ons familie!

BOB: Jij was er in je jongere jaren anders ook niet vies van!

BERT: Dat mag dan zo zijn, maar ik heb op tijd ingezien dat ik verkeerd bezig was, of niet soms? Maak dat mijn camionette uitgeladen is en verdwijnt uit m'n ogen. (Hij werkt BOB naar de voordeur) Nu versta ik de betekenis van onze familienaam..Vanderslaghmolen..Daar hebben jullie een serieuze slag van gekregen!

BOB: Oké, oké. Zeg Benny, wat was dat dat gij gesnoven hebt in het ziekenhuis?

BERT: Maak dat je wegkomt!

(BOB verdwijnt)

BENNY: Ik vind het spijtig dat jij het zo negatief beziet Bert..

BERT: Jaja, ik ben je heel dankbaar. Benny. Ik weet dat je mij en Linda alleen maar probeert te helpen. Maar wil je dat volgende keer doen met iets waardoor we niet voor jaren de bak kunnen invliegen?

BENNY: Ik zie niet in hoe het verkeerd zou kunnen lopen.

BERT: Ja, dat dacht Jack the Ripper ook. Ga jij maar terug naar je ziekenhuis, ik laat je wel weten hoe het afloopt met de baby.

BENNY: Oké dan. Ik zou zeggen: veel geluk. Het zal plezant zijn als er hier zo'n hummeltje rondkruipt. *(TOM opent de deur voor hem, Benny wil buitengaan)*
Haja, dat was ik nog vergeten te vragen

BERT: Wat?

BENNY: Wat moet ik nu doen met dat lijk?

(een pauze terwijl BERT dit laat bezinken, dan doet BERT de deur gedeeltelijk weer dicht, trekt BENNY er twee passen van weg)

BERT: Dat lijk?

BENNY: Wel ja, dat lijk van het ziekenhuis.

BERT *(ongelovig)* Het lijk van... Je bedoelt toch niet... Heb jij echt een lijk meegenomen?

BENNY: Een paar onderdelen maar.. ik had ^{DIE} ~~ik~~ nodig voor ons plan.

BERT: *(roept)* Maar we HADDEN geen plan! *(hij herstelt zichzelf snel)* Oké, oké, hij is je broer, Bert, kalm blijven, kalm blijven... hij is niet de slimste van de drie, maar daar kan hij ook niet aan doen.. Benny, hoe heb je dat lijk uit het ziekenhuis naar buiten gekregen?

BENNY: In de koffer van mijn auto.

BERT: *(zichzelf onder controle houdend)* In de koffer van je auto, oké.

BENNY: In een stevige zak.

BERT In een stevige zak, ja natuurlijk.

BENNY: Luister jong, die ~~gast~~ is dood. 't Is alleen maar een lijk.

BERT: *(houdt zichzelf nog altijd onder controle)* 't Is alleen maar een lijk... Waar staat je auto, Benny

BENNY Voor het huis, achter jouw camionette.

BERT *(blijft nog altijd kalm)* Achter mijn camio... aha. Oké, jouw auto staat voor het huis achter mijn camionette geparkeerd met een lijk in een zak in de koffer, heb ik dat goed begrepen?

BENNY: Nee, niet helemaal. Mijn auto staat voor je huis, maar de zak met mee... die dingen daarin ligt vanachter in uwe hof.. *(gebaart naar het venster, BERT kijkt langzaam naar het venster)* Ik heb dat eerst uitgeladen om daarna het modus operandi te bespreken met u.

BERT: *(gaat eindelijk door het lint)* Gaan we geleerd doen ja? Ben jij op je kop gevallen?! Jij onnozele pipo! *(geeft een klap op zijn eigen voorhoofd)* En dat allemaal juist vandaag! Idioot! Die madame De Potter van het adoptiebureau is op komst! En gij brengt een dooie naar hier! Heb jij nu zagemeel in je kop?!

BENNY: Zo agressief heb ik jou nu nog nooit gezien, Bert. Ik deed toch maar voor goed!

BERT: Jij mag voor mijn part de dolle koeienziekte krijgen! *(hij loopt voorbij BENNY en steunt zijn voorhoofd tegen de deur van de eetkamer)*

BENNY: Hij is echt helemaal dood zelle, als het dat is waar jij je zorgen om maakt.

BERT: *(kreunt luidop)* Helemaal dood! *(slaat zijn hoofd tegen de deur)*

BOB: *(komt op door de voordeur, worstelend met een zware doos)* Zeg, zou je me niet beter helpen? *(krijgt BERT in de gaten)* Wat heeft hij nu weer aan de hand?

BENNY: Hij vind mijn idee niet zo geweldig.

BERT: *(tegen BOB, gebaart naar BENNY)* Die... die kloefkapper heeft een zak met een lijk in mijn tuin gegooid!

BENNY: Ik heb hem al zes keer uitgelegd dat die vent helemaal dood is.

BERT: Ik wéét dat een lijk dood is, mafketel!

BENNY: Al meer dan een jaar, hij werd bewaard in de vriezer.

BERT: *(grijpt BENNY bij de arm)* Ik wil het niet weten!

BOB: Zo agressief heb ik hem nog nooit gezien.

BENNY: Dat heb ik hem ook al gezegd.

BERT: *(slaat de handen voor de ogen)* Moeder! *(ploft neer in de fauteuil, zijn hoofd in de handen)* Waar heb ik dit aan verdient?

BOB: *(zet zijn doos neer op het opklapbed)* Hebben we het hier echt over lijken?

BENNY: Laten we zeggen; onderdelen van een lijk.

BERT: *(opkijkend, zwak)* Onderdelen van een lijk?

BENNY: Je weet hoe het eraan toe gaat aan die universiteiten.

BERT: Nee Benny dat weet ik niet, mijn doktersdiploma is onlangs ingetrokken. Waarom heb je alleen maar onderdelen van een lijk?

BENNY: Wel, dat komt omdat het ziekenhuis allemaal verschillende afdelingen heeft.

BOB: Je bedoelt zeker zoiets als neus keel en oren, hartziekten, gewrichten...

BENNY: Ja, en tanden, magen, darmen, nieren, allemaal specialiteiten.

BOB: Ja, een mens die steekt met heel wat onderdelen ineen hé.

BENNY: Dus, wat doen ze? Ze zagen de lijken in stukken om ze te kunnen verdelen. Een lever voor de ene afdeling, een been voor de andere, een penis voor weer een andere.

BERT: *(roepend)* Ik heb het al begrepen!

BENNY: En als ze ermee klaar zijn, dan verpakken ze ieder onderdeel in een soort verband.

BOB: Maken ze er een grabbelton van of wat?

HARRY: *(tegen BERT)* Waar is je schop?

BERT: *(houdt zich met moeite kalm)* Benny, ik ken maar ene vent die wel eens begraven zou kunnen worden in mijn hof!

BOB: Bert, als ik jou was zou ik hier maar eens goed over nadenken.

BERT: *(kijkt BOB aan)* Correctie: er zouden wel eens twee venten begraven kunnen worden in mijn tuin! *(haalt diep adem, dan tegen Benny)* Jij rijdt nu je auto naar achteren, je pakt de zak met dat lijk – pardon, met de onderdelen van dat lijk – en je maakt dat je er terug mee naar het ziekenhuis komt! Nu direct!!

BENNY: Sorry, maar dat gaat niet.

BERT: O jawel, dat gaat heel goed!

BENNY: Ze denken daar dat ik het meegenomen heb om het te laten cremieren.

BERT (*verstomd*) Cremieren...

BENNY: 's Maandags is het lijkendag.

BERT: (*niet begrijpend*) Lijkendag?

BOB: Zoals Valentijnsdag, en moedertjesdag, en vaderdag...

BERT: Hou je bek, jij! (*tegen Benny*) Waarom breng je die zak dan niet naar het crematorium?

BENNY: Daar denken ze dat het lijk al afgeleverd werd.

BERT: (*geforceerd rustig*) En waarom zouden ze dat denken, Benny?

BENNY: Omdat ik hen in plaats van een lijk een opgerolde mat heb bezorgd. Met zak en al. Ik heb die daar wijs gemaakt dat die dooie een heel gevaarlijke besmettelijke ziekte had. Dat was daar rap verbrand zelle.

BOB: (*tegen BERT*) Onze Benny die weet van aanpakken hé.

BENNY: De as is al uitgestrooid.

(*BERT loopt langzaam tot bij de achterwand en bonkt met zijn hoofd tegen de muur*)

BOB: Benny, je bent geniaal!

BENNY: Wil je de rest van het plan horen?

BOB: Natuurlijk!

BERT: (*pakt de doos van het opklapbed*) Wat jij moet doen is deze rommel verstoppen en je verder overal tussenuit houden! (*smijdt de doos naar BOB*)

BOB Maar als hij nu een goed idee heeft..

BERT: (*duwt BOB met zijn doos naar de trap, roept*) Onze Benny heeft nog NOOIT een goed idee gehad! (*wendt zich van BOB af, grijpt BENNY bij de kraag en sleept hem naar de voordeur*) Jij naar je auto en maken dat die zak met dat lijk uit mijn hof verdwijnt, nu!

BENNY: Maar waar moet ik er in godsnaam mee blijven?

BERT: Dump het maar ergens, het kan me niet schelen waar!

BENNY: Je kunt niet zomaar een lijk dumpen. Dit zijn dingen waarover goed nagedacht moet worden.

BERT: (*opent de voordeur*) Ik heb erover nagedacht. Dumpen die handel! (*hij draait BENNY de rug toe, maar die komt terug*)

BENNY: Wacht nu eens even, voor we iets doen aan die andere dingen moeten we bespreken hoe we...

BERT: (*roept*) Nu moet je eens goed luisteren, jij achterlijk stuk onkruid met je rattenhersenen! Jij...(*hij zwijgt opeens, sluit de deur en duwt BENNY naar het venster*) Andere dingen? Je zei: voor we iets doen aan die andere dingen?!

BENNY: Euh... ja.

BERT: *(het ergste vrezend, gebaart naar de tuin)* Welke andere dingen, waar zijn die andere dingen?

BENNY: Het meeste zit in die grote zak, de rest heb ik naar binnen gebracht om het het eens te laten zien?

(BERT kijkt verbijsterd, BENNY loopt naar de vier Aldi tassen bij de deur tilt er een op, BERT kijkt gruwend, BENNY reikt hem de tas aan, BERT staart er enkele tellen naar)

BERT *(gilt)* Ik wil dat hier weg!! *(hij stapt achteruit en smijt de tas naar BENNY)*

BOB: *(komt naar beneden rennen, loopt naar de voordeur, blijft staan als hij BERT ziet die met grote ogen BENNY aanstaart)* Wat is er aan de hand?

BERT: Ons broertje heeft een paar stalen mee naar binnen gebracht.

BOB Stalen? Van wat?

BERT: Casserole van lijk!

BOB: Gij meent dat of wat?... *(staart naar de Aldi tassen)*

LINDA: *(op langs de voordeur, ze heeft een grote bos bloemen bij zich en twee supermarktzakken van Delhaize, roept terwijl ze naar binnen komt)* Bert, ik ben er!

(BERT en BOB laten zich haastig op het opklapbed neervallen, BENNY zit op de armleuning, LINDA zet haar twee zakken neer in de fauteuil en krijgt dan de mannen in de gaten, ze zien er ieder op hun manier onschuldig uit, maar BERT is zichtbaar gespannen)

LINDA: *(koeltjes)* Kijk nu eens aan, de drie musketiers!

BOB: *(lachend)* Ons moeder noemde ons altijd de drie biggetjes.

LINDA: Zo, daar hebben jullie dus je geweldige zin voor humor vandaan. *(tegen BENNY)* Waarom ben jij niet op je werk?

BENNY: Ik kwam even goeiedag zeggen.

LINDA: *(tegen BERT)* Heb je ze niet uitgelegd dat we mevrouw De Potter verwachten?

BERT: *(met zijn gedachten ergens anders)* Mevrouw wie?

LINDA: *(nadrukkelijk)* Mevrouw De Potter, van het adoptiebureau!

BERT: *(afwezig)* O ja, die agente van de pottenbakkerij..Wat zeg ik nu allemaal?..

LINDA: *(tegen BOB)* En had ik jou niet gezegd te verdwijnen?

BOB: *(brengt de militaire groet)* Yes ma'am. Ik moet alleen nog een paar dozen uit de camionette halen, ma'am!. *(tegen BERT)* Als je soms ergens hulp voor nodig hebt.

LINDA: Wij hebben niemand nodig.

BOB Je weet niet hoe gelukkig je bent. *(af door voordeur)*

LINDA: Ik ga de bloemen in een vaas zetten. *(tot Benny, kortaf)* Dag Benny! *(af naar de keuken)*

BENNY: Oei, ze is er precies niet geren bij!

BERT: (grijpt de vier Aldi tassen, duwt ze in de handen van BENNY en duwt hem naar de voordeur) Uit m'n huis met die rommel. Maak dat je in je auto zit, rij tot vanachter aan de hof en pak de rest van je onderdelen bij elkaar!

OP
(BOB komt weer op langs de voordeur met een andere grote doos, met moeite loopt hij ermee naar de trap, deze doos ziet er anders uit dan de vorige en ze bevat de cognac)

BENNY: (tegen BERT) Moet ik het nog eens herhalen? Je kunt niet zomaar een lijk ergens achterlaten.

BERT: Doe het voor mijn part het naar het containerpark! Maar dat moet hier weg!

BOB: Dat lijkt me niet veilig, controleren ze daar niet wat je bij je hebt?

BERT: Naar het containerpark!

BENNY: Luister Bert, laat ons die zakken in de hof begraven gelijk als we van plan waren.

BERT: Plan? Niks plan! We hadden geen plan!

BOB: Het zou nu wel het veiligste zijn wat we kunnen doen.

BERT: (tegen BENNY) Ik wil geen dood lijk in mijn tuin, is dat nu nog altijd niet tot jouw verdufte kokosnoot doorgedrongen?

AF
BOB: Rot vlees is goed voor de rozen. (BERT balt de vuisten) Oké, oké, ik ben al weg. (hij haast zich naar boven met zijn doos)

BENNY: Zeg Bert, als je nu eens naar de rest van mijn plan luisterde? Het is echt briljant.

BERT: Ik heb al meer dan genoeg gehoord over jouw plan. Ik wil niet dat die aannemer een hartaanval krijgt als hij maandag in mijn hof begin te graven! Ik wil niet opgepakt worden voor moord!

BENNY: Dat zal niet gebeuren, ik heb aan alles gedacht.

BERT: Dat zijn heel bangelijke woorden als ge het mij vraagt.

BENNY: (pakt een van de zakken op) Niemand zal jou verdenken. We begraven het lijk.. (hij maakt aanstalten om iets uit de zak te vissen)

BERT: Niet doen! (slaat een hand voor de ogen)

BENNY: ..we begraven het lijk in dit legeruniform van onder de oorlog..

OP
(BENNY haalt een legeruniform uit de tas, BART opent de ogen op het moment dat BOB naar beneden komt en daarbij weer nieuwsgierig wordt)

BOB: Dat is een goed gedacht Benny!..Als de politie dat dan vindt, dan denken ze dat dat een moord geleden van onder de oorlog.

BERT: (sarcastisch) Van onder de oorlog? Dat is godverdomme meer dan 80 jaar geleden! Zou je dan niet verwachten dat het lijk al een beetje vergaan zou zijn?

BENNY: We bedekken dat lijk met citroensap en zout. (wijst naar de andere tassen)

BERT: Geweldig! Een gemarineerd lijk.

BENNY: Het sap en het zout versnellen het verrottingsproces.

BERT (*bewonderend*) Mijn kleine broertje, ik geloof mijn oren niet. Zooo slim!

BENNY: Het werkt, dat weet ik zeker. Ik heb het eens gezien in een aflevering van die Engelse detective serie: Vera. Ge weet wel, die mee dat onnozel hoedje op..

BERT: (*propt het uniform weer in de tas*) Jaja, als het op de tv geweest is... (*duwt de zak in de richting van BENNY*)

BENNY: Ik verzeker je dat de politie zal denken dat hij al heel lang dood is.

BERT: Of dat ik een seriemoordenaar ben die er een kick van krijgt om mensente begraven in een vinaigrette saus! (*Pakt afkerig één van de andere Aldi zakken op*) Naar het containerpark ermee! (*hij smijt de zak naar BENNY*)

BOB: Bert, je moet toegeven dat het een geweldig idee is. Er gaat minstens honderdduizend euro af van de prijs van dit huis.

BERT: Het adoptiebureau rekent erop dat ons huis een geschikte omgeving is voor het adopteren en opvoeden van een kind. (*roept*) En niet dat het een kelder uit een horrorfilm zou zijn! (*raapt de overblijvende zakken op*) En nu voor de allerlaatste keer..

LINDA: (*op vanuit de keuken met de bloemen in een vaas*) Hier zijn we dan.

(*de drie broers zetten zich haastig op het opklapbed en nemen hun onschuldige houding aan, LINDA kijkt naar hen, BERT zit aan de Aldi zakken te frunniken.*)

BERT: ..voor de allerlaatste keer... wil ik dank je wel zeggen, Benny. (*tegen BOB*) Dank je wel, euh...

BOB: Bob

BERT: Bob, juist ja. Bedankt voor je wensen, we zullen zeker in overweging nemen de baby naar jou te noemen.

LINDA: Vergeet dat laatste maar! Geen haar op mijn hoofd dat daaraan denkt! (*zet de vaas op de tafel*)

BERT: Niet als het een meisje is natuurlijk, dat heb ik hem al uitgelegd.

LINDA: (*grijpt BENNY bij de kraag en sleept hem naar de voordeur*) Bedankt voor je bezoek Benny. We laten je nog wel weten hoe het afloopt met de baby.

BERT: (*rent hen achterna met de zakken*) Wacht, hij is nog niet klaar!

LINDA: Dat had je gedacht! (*ze duwt BENNY naar buiten en slaat de deur dicht*) Ik heb cake en koekjes meegebracht voor mevrouw De Potter.

(*LINDA pakt de winkelzakken van BERT en loopt ermee naar de keuken. BERT en BOB staan even perplex, ze bekijken elkaar ontdaan, kijken dan naar LINDA die inmiddels de keukendeur bereikt heeft*)

BERT en BOB: (*roepend, samen*) Niet doen!

LINDA: (*heftig schrikkend*) Zeg eens!

BERT: (*staat op en loopt met voorgewende kalmte tot bij LINDA*) Je hebt de verkeerde zakken, dat zijn de mijne.

LINDA: (*verbaasd*) Pardon?

BERT: Dat zijn mijn zakken, ik heb ze nodig. *(hij probeert LINDA de zakken uit de handen te nemen)*

LINDA: Doe niet onnozel! *(met een ruk trekt ze de zakken terug)*

BERT: Dat zijn MIJN zakken! *(trekt de zakken weer naar hem toe)*

LINDA: *(tegen BERT)* Wat is er toch met jou? Ik heb deze spullen net van de winkel meegebracht voor mevrouw De Potter.

BERT: Deze komen van de Aldi.

LINDA: Hè?

BERT: *(wijst naar de Aldi zakken)* Dit zijn de mijne. *(wijst naar haar winkelzakken)* Dat zijn de jouwe, van de Delhaize,

LINDA: Die van jou? Van de Aldi? Je bent niet eens buiten geweest!

BERT: *(opent zijn mond, er komt niets uit)..euh..*

BOB *(komt overeind)* Ze werden aan huis geleverd.

BERT: Ze werden aan huis geleverd, ja.

LINDA: De Aldi levert niet aan huis.

BERT: *(kijkt hulpeloos naar BOB)..euh..*

BOB: Dat doen ze wel, als je het ze heel vriendelijk vraagt.

LINDA: *(tegen BERT)* Wat heb je dan gekocht?

BERT: *(beseffend wat hij gezegd heeft)* Een verrassing, van de Aldi, voor die madame De Potter.

LINDA: Voor mevrouw De Potter?

BERT: Wel, ik dacht... jij geeft haar al bloemen, dus het minste wat ik kon doen was haar euh dingen geven, de dingen die in de zakken zitten.

LINDA: En wat mogen die dingen dan wel zijn?

BERT: Dat is een verrassing.

LINDA: Luister eens, dat interview moet perfect verlopen, en daarbij passen geen verrassingen. Dus: wat heb je voor haar gekocht? *(ze rukt een van de zakken uit BERT zijn handen en kijkt ernaar)*

BERT en BOB: *(samen)* Niet doen!!

LINDA: *(geschrokken)* Jezus, zeg! *(tast aan haar neus)* Heb ik hem nog?

BOB: Linda, schatje, dit is een verrassing voor mevrouw De Potter. Als jij nu met de verrassing gaat lopen, waar blijft dan de verrassing voor madama De Potter?

LINDA: Als jij nu niet gaat zwijgen dan geef ik je een trap op een plaats waar het heel hard zal zeer doet!..

BOB: *(met piepstem)..Ooeee..Ik zwijg al..*

LINDA: Zo, laten we nu eens kijken... *(ze opent de zak)*

BERT en BOB: *(samen)* Nee, niet doen! Linda!

LINDA: *(ze is al aan het kijken)* Wat moet dit voorstellen?

BERT : Ik kan het uitleggen, liefje!

LINDA: Zijn dit geschenken voor mevrouw De Potter?

BOB: Cadeautjes kiezen is niet gemakkelijk voor iemand die je niet goed kent.

LINDA: Je gaat mevrouw De Potter een zak citroenen geven? *(ze vist een citroen uit de zak)*

BERT en BOB: *(samen, opgelucht lachend)* euh...Jawel...jaja..

BERT: Het was een idee van Bob.

BOB: *(stopt met lachen)* In feite was het een idee van onze Benny..

LINDA: *(ongelovig)* Van haar een zak citroenen cadeau te doen?

BERT en BOB: *(samen)* Jaa! *(ze lachen dwaas)*

LINDA: Maar waarom?

(BERT en BOB stoppen met lachen, ze kijken elkaar aan)

BERT: De bedoeling was dat we euh...er limonade zouden maken. Samen met madame De POTTER...voor madame De Potter dan hé...

BOB: Een soort teambuilding...als cadeau. Om een goeie indruk te maken dat hier geen alcohol gedronken wordt...

LINDA: Limonade?

BOB: Dat is een oude traditie binnen de familie Vanderslaghmolen...Als er een boeike komt..Hup, limonade *(tegen BERT)* Goed dat onze Benny ons eraan deed aandenken, hè?

BERT Ik weet begot niet wie dat daar ooit mee begonnen is met die limonade te maken.. Was dat niet de vader van onze grootvader langs ons overgrootmoeder hare kant?... Euh...Ludovicus Joannes Vanderslaghmolen?..

BOB: Jaja, den held van de familie. Die heeft nog tegen Napoleon gevochten!

LINDA: *(haalt een groot pak uit de zak)* En waarvoor dient dit zout?

BERT: Heu..om het goed te doen bruisen.

BOB: *(haastig)* Hij gaat er een persoonlijke touch aan te geven. Ne..touch of Joy..

BERT: Ja, een vleugje vreugde.. *(hij pakt haastig de Delhaize zakken, tegen LINDA)*
Hier zijn jouw zakken, liefje. *(hij duwt LINDA de zakken in de handen en pakt de Aldi zakken)*

LINDA: *(tegen BOB)* Hoe dan ook, voor dat je aan uwe stomme limonade begint, wil ik dat je die verdomde dozen uit Bert zijn camionette haalt. En daarna maak je dat je wegkomt!

BOB: *(saluerend)* Yes, ma'am.

LINDA: *(tegen BERT, naar haar winkelzakken refererend)* Ik ga dit even uitpakken. We zullen samen met mevrouw De Potter koffie drinken in de eetkamer, da's gezelliger.

(LINDA opent de keukendeur, BENNY leunde luisterend tegen die deur met een grote, stevige zak die bovenaan dichtgeknoopt is onder de arm geklemd, in de handen houdt hij de twee andere Aldi zakken. Wanneer de deur

opengaat, valt BENNY naar binnen, hij struikelt over zijn eigen voeten en valt op zijn buik met zijn gezicht in de zak begraven, BERT en BOB kijken verbijsterd toe)

BENNY: *(vrolijk)* Hallo, jongens.

LINDA: Wat zat jij verdorie in mijn keuken te doen?

BENNY: Ik was alleen maar op doortocht, vanuit de hof. Hallo BERT, dag BOB!

(BERT en BOB staren verstomd naar de grote zak)

LINDA: En wat heb je daar inzitten? *(gebaart naar de volle grote vuilniszak)*

BENNY: *(schokschouderend)* Alleen maar iets dat ik voor BERT gekocht heb.

LINDA: *(kijkt naar BERT, die knikt gelaten, tegen BENNY)* Citroenen misschien?

BENNY: *(niet begrijpend)* Citroenen?..

LINDA: Om bij die andere citroenen te doen.

BENNY: Welke andere citroenen?

LINDA: *(wijst naar de zak)* Bij die van je overgrootvader!

BENNY: Nu kan ik niet meer volgen zelle.

(BENNY kijkt naar de zak en terug naar LINDA, LINDA stormt naar de keuken, er valt een pauze tot BERT opeens in woede uitbarst)

BERT: *(tegen BENNY)* Waar denk jij in hemelsnaam dat je mee bezig bent?!
Waarom heb je verdomme die smerige boel naar binnen gebracht, onnozelaar die je bent?! Zie je ze nu helemaal vliegen misschien?!

BOB: Eén vraag tegelijk, BERT. Je weet dat onze Benny anders niet kan volgen.

BERT: Kop dicht jij! *(tegen BENNY)* Wat doet die smerige zak met karbonaden hier in mijn woonkamer?!

BENNY: Dat was het veiligste.

BERT: Het veiligste?

BENNY: Ik ben met de auto achterom naar de hof gereden, zoals je vroeg..

BERT: *(ongeduldig)* Jaja, en dan?

BENNY: En toen wou ik twee van mijn andere zakken komen pakken..

BERT: *(ongeduldig)* Ja, en dan?

BENNY: Om ze bij in de zak met de onderdelen te steken

BERT: Wil je nu eindelijk eens ter zake komen?

BENNY: En toen had ik een probleem in de hof..

BERT: *(ongeduldig)* Hoe een probleem in de hof?..

BENNY: Die aannemer was daar de maten aan het pakken voor je serre.

BERT *(blijkt naar het venster)* En wat is daar mis mee?

BENNY: Alles hé! Hij zat een sigaret te smoren op mijn zak.

BOB: Zeg, zou die niet een paar kartons sigaretten willen kopen van mij?

BENNY: Ik vond het toch maar veiliger alles rap naar binnen te brengen. Ja maar, stel je voor dat dat die aannemer opeens met zijn gat op een omhoogstekende vinger van in die zak zou gaan zitten

BERT: *(onderbrekend, roept)* Benny!! *(hij zet zijn twee Aldi zakken naast de vuilniszak en begint ongeduldig met de knoop van het touw te worstelen)* Die aannemer kan de pot op! Maak dat je naar het containerpark zijt met die rommel en blijf dan voor minstens een half jaar onder mijn ogen! *(tegen BOB)* En jij maakt dat uw sigaretten en uwe cognac in jouw appartement staan, nu direct! Wat zeg ik, UW appartement? MIJN appartement, want ik geef je nu per direct uwe opzeg!

BOB en BENNY: *(samen)* Zo nijdig heb ik hem nu nog nooit gezien.

BERT: *(tegen hen beiden, schreeuwt)* Ontploft!!

BOB: Dan zullen we ons maar niet meer bezig houden met de limonade zeker? *(BERT dreigt de ander naar de strot te vliegen)* Oké, een andere keer dan.

AF **(BOB haast zich af door de voordeur, BERT gaat verder met de knoop van de vuilniszak los te prutsen)**

BERT: En als je ooit nog eens zo'n schitterend idee zou hebben... *(de zak is open, de stank van de inhoud overvalt hem)* Verdoemme wat een stank! *(haastig houdt hij de zak weer dicht terwijl BENNY het venster gaat openen, daarna doet hij de zak weer open en stopt er haastig met de hulp van BENNY de vier Aldi zakken in)* Verdomme, zeg!

BENNY: Het zal een beetje warm geweest zijn in de koffer van mijn auto.

BERT: Zal ik jou eens een beetje warm zetten?

(de Aldi zakken zitten nu in de vuilniszak, vooraleer BERT het touw weer kan vastknopen, verschijnt LINDA in de deuropening van de keuken, ze draagt een schort en ze heeft een fles ketchup in de hand)

LINDA: *(opkomend, roept)* BERT..

(BERT en BENNY zetten zich haastig op de vuilniszak en kijken onschuldig)

LINDA: Wat zijn jullie nu weer aan het uitvreten?

BERT: We zitten maar wat te kletsen.

LINDA: De aannemer zegt dat hij dinsdag wil beginnen in plaats van maandag.

BERT: Dinsdag? Oké, geen probleem.

LINDA: *(naderbij komend)* En Benny, ik wil u hier buiten voor dat mevrouw De Potter.. *(snuffelt)* Zeg...waar komt die stank vandaan?

BERT: Welke stank?

LINDA: Precies iets dat aan het rotten is.

BERT: Ik riek niets abnormaal..

LINDA: Dat komt precies uit die zak...Doe die eens open! *(ze probeert de vuilniszak van onder BERT en BENNY uit te trekken)*

BERT: Niet doen! *(hij springt overeind en trekt LINDA weg)* Linda, hou het alsjeblieft discreet!

LINDA: Discreet? Wat krijgen we nu weer?

BERT: Dat komt van onze Benny.

LINDA: Wat komt er van Benny?

BERT: Die stank.

LINDA: Pfff..Zeg dat het niet waar is hé. Heeft hij weer zo een stinker laten vliegen?.

BERT: (knikt bevestigend)

BENNY: Hé zeg, mag ik ook eens iets zeggen?..

BERT: Ge moet daar niet beschaamd over zijn Benny..

BENNY: Hè?

BERT: (tegen LINDA) Het was daarover dat we het net hadden. Hij kan er niets aan doen, het heeft iets met zijn maag te maken, met de spijsvertering. Dat komt altijd zomaar ineens op. (bootst het geluid van een wind na) Hup en het is daar! Zomaar ineens..Eén of ander klep dat niet goed afsluit zeker.

BOB: (opgewonden op langs de voordeur, slaat de deur met een klap dicht achter zich) Bert, er is een problemeke..(krijgt LINDA in de gaten, opeens vrolijk) Hallo, Linda!

LINDA: (kortaf) Zijn die dozen al uit de auto?

BOB: Ik ben ermee bezig.

LINDA: Ik zou me maar wat haasten. (tegen BERT) Ik zal tegen de aannemer zeggen dat hij dinsdag kan beginnen. (tegen BENNY) En Benny, sorry voor daarnet...Het zal wel niet plezant zijn als je zo iets vervelends mankeert. (ze wil hem van de vuilniszak afduwen, reageert opnieuw op de stank) Maar ik wil niet dat het hier zo stinkt als mevrouw De Potter er is. Als ik u een goede raad mag geven, maak eens een afspraak in het ziekenhuis bij een specialist in maag en darmklachten! (ze haast zich met een hand aan de neus naar de keuken)

BERT: (knoopt gejaagd het touw van de vuilniszak dicht)

BENNY: (kwaad tegen BERT) Zeg Bert, waar haalde jij dat uit dat er iets mis is mee, mee...mee mijne darmflora?

BOB: (tegen BENNY) Jongen uw riolering is het minste van mijn zorgen (tegen BERT) Bert, We hebben een probleem.

BERT: Eerst het belangrijkste! (tegen Benny) Jij met je lijk naar het containerpark! (hij duwt de vuilniszak naar Benny)

BENNY: (ongedurig) Ik moet u wat vertellen..

BERT: Wacht nu eens ne minuut..

BENNY: Ik kan die zak niet door de keuken sleuren als Linda daar is.

BERT: Kruip dan door het venster.

BENNY: Maar de zak is veel zwaarder geworden met die andere vier erbij en mijn auto staat helemaal aan de achterkant van de hof.

BERT: (in één adem) Oké! Ga de kruitwagen halen, zet de kruitwagen onder het raam, smijt die zak in de kruitwagen, rij met de kruitwagen door de hof naar

achterpoortje, smijt de zak in je auto en rij naar het containerpark. Is dat nu zo moeilijk?

(terwijl BERT nog aan het woord is, opent BENNY het venster en klimt erdoor naar buiten, hij blijft naar binnen leunend hangen)

BOB: *(tegen Bert)* Wil je nu aub eens luisteren?

BERT: Ik heb al veel te veel geluisterd! *(hij geeft BENNY een duw zodat die achterwaarts met een kreet in de tuin valt, een hels lawaai van BENNY die te midden enkele lege vuilnisbakken terecht komt)* Oké, ik heb hier nu de leiding.

BOB: Dat valt dan mee, want er is bezoek. *(gebaart naar de voordeur)*

BERT: *(bezorgd)* Die madame De Potter is er toch nog niet?

BOB: Laat me toch uitspreken! Ik wilde de dozen uit de auto gaan halen..

BERT: Ja, dat weet ik.

BOB: En toen, tussen de sigaretten en de cognac..

BERT: Komaan, jong, ik heb niet de hele dag!

BOB: *(botweg)* Er zitten twee illegale in jouw camionette.

BERT: *(hij bevriest, dan draait hij zich om, loopt langzaam tot bij de trap, leunt op de leuning, draait zich om naar BOB)* Illegale? Twee?

BOB: Ze moeten erin gekropen zijn in Calais, terwijl ik in een café een pint was gaandrinken. Ze willen ~~er~~ niet uit de camionette komen, ze zijn doodsbang.

BERT: *(valt sprakeloos in de fauteuil)*

BOB: *(geeft BERT een verfrommeld stuk papier)* Er is daar een ouwe mens bij en die gaf me dat papiereke. Er staat een adres op in Brussel, een gsm nummer en nog het één en ander

BERT: *(kijkt verbijsterd naar het papier)*

BOB: Het is in een rare taal geschreven zelle. Ik kan er kop of staart aan krijgen. *(hij draait het papier met de juiste kant naar boven)*

(BERT staart naar het papier, BENNY verschijnt in het raam)

BENNY: Ik kan de kruiwagen niet vinden!

BERT: *(kijkt langzaam op)* Dit had vandaag de gelukkigste dag van mijn leven moeten worden.

BOB: *(bemoedigend)* We vinden daar wel een oplossing voor kameraad.

BERT: *(komt overeind en wendt zich tot BOB, praat gemaakt opgewonden)* Natuurlijk zullen we daar wel uit komen hè? Uit uw sigaretten en uw illegalen en zijn gehakte lever en stoofvlees, ja? Verkeerd gedacht! JULLIE gaan het uitzoeken! Je gaat alvast beginnen met nu direct de politie te bellen! *(hij pakt de draadloze telefoon)*

BENNY: Wat is er gebeurd?

BERT: Ik zal je even vertellen wat er gebeurd is, meneer het genie van het mortuarium. Uwe vriend, meneer het genie van de smokkelwaar, heeft ons opgezadeld met twee illegalen!

BOB (tegen BENNY) Ze moeten in Calais in de camionette gekropen zijn. De meesten gaan daar naar Engeland, maar deze wilden naar België.

BENNY: Fantastisch! Ze kunnen ons helpen. We geven hun die zakken mee naar Engeland.

BERT: Nee verdomme, geen denken aan!

BENNY: Maar die mannen werken heel goedkoop zelle.

BERT: (de ander doordringend aankijkend) Het zijn illegalen. Wij zijn verplicht om dat te melden bij de politie.

BOB Zeg hé, en mijn sigaretten?

BERT: Daar krijg je een boete voor, da's alles.

BOB: Ja maar, ik ben nog maar voorwaardelijke vrij sinds mijn laatste job..

BERT: Voorwaardelijk vrij?

BOB: Ik zou durven zweren dat ik u daarover verteld heb.

BERT: Nee, verdomme, je hebt me niks verteld!

BOB: Nee? (tegen BENNY) ..of heb dat tegen u gezegd?..

BENNY: Dat klopt ja, hij heeft dat tegen mij gezegd.

BERT: (tegen BENNY) En gij vindt dat niet nodig om dat tegen mij te zeggen?

BENNY: Ja zeg...Ik dacht, voor zo een kleinigheidje ga ik onzen Bert niet lastig vallen.

BERT: (op onheilspellende toon) Wat was dat kleinigheidje als ik vragen mag?

BOB: (Droog weg) Ook het smokkelen van vierhonderdduizend sigaretten.

BERT: Gij zijt ne regelrechte gangster. Ik bel de politie.

BOB: Dat zou ik niet doen Bert als ik van u was.

BERT: Nee? Wie of wat zou er mij tegen houden om dat niet te doen?

BOB: Ik als bezorgde broer! Als we nu eens naar uw eigen positie kijken in heel dit verhaal is de politie bellen het stomste wat we kunnen doen!

BERT: Wat mijn eigen positie?(hij stokt) Wat bedoel je met mijn eigen positie?

BOB: Wel ja, ik reed toch met UW camionette, is het niet? Ze zullen die in beslag nemen. En natuurlijk zullen ze u ook lastige vragen gaan stellen. En euh... het is nu niet zo'n goed moment om uw huis vol politie te hebben, of wel soms? Ik bedoel, je zou alles aan Linda moeten uitleggen, aan die madame van het adoptiebureau en je zijt nog niet klaar met dat lijk.

BERT: (na een korte pauze) Oké, wat voor plan heb je deze keer? (smijt de telefoon neer)

BOB: Mijn beste broer, luister: we bellen dat nummer in Brussel en leggen hen de situatie uit. En of ze ~~de~~ alsjeblieft direct die mensen willen komen ophalen. (gaat de trap op) Ik ga boven mijn GSM halen. (Bert houdt hem tegen)

BERT: (met aandrang) Geen tijd verliezen, gebruik deze telefoon! (gebaart naar de draadloze telefoon)

BOB: Dat zou niet slim zijn, dan kunnen ze zien wie er gebeld heeft.

BERT: En als je met je gsm belt niet misschien?

BOB: Nee, want dat kan geen kwaad: ik heb die GSM gekregen, in Calais, van ene dat sliep.

AF
(Bob lacht eens vettig en rent naar boven, gedurende de volgende dialoog werkt BERT BENNY weer naar het raam, dwingt hem op de rand te gaan zitten)

BERT: (tegen BENNY) Wil je nu eindelijk eens maken dat je die kruiwagen hier is.

BENNY: Maar ik vind die niet.

BERT: Heb je al achter het tuinhuis gekeken?

BENNY: Euh, nee dat niet.

BERT: Wel doe dat dan, idioot!

(de keukendeur gaat open en LINDA verschijnt, ze draagt een dienblad met daarop een gevouwen tafelkleed, borden en kopjes)

LINDA: (opkomend, roept) Bert

(BERT duwt BENNY naar buiten in de tuin en leunt nonchalant op de vensterbank, BENNY verdwijnt met een kreet, maar deze keer is er geen klap te horen, Linda draait zich om bij het horen van die kreet)

BERT: (bootst het geluid van BENNY na) Haaa, wat hebben wij toch een mooi uitzicht! Wil je geloven dat me dat nog nooit opgevallen is? Die achtermuur, die telefoonpaal en het hek van de tuin en al dat onkruid geven zo'n wild en artistiek gevoel..

LINDA: (onderbrekend) Ik vind dat jij raar doet vandaag.

BERT: Natuurlijk, ik ben knap nerveus, mag ik misschien? Ik heb nog nooit eerder een lijk- euh... (haastig) een baby geadopteerd!

LINDA (krijgt de vuilniszak in de gaten) En waarom ligt dat ding hier nog altijd? (ze geeft er een trap tegen)

BERT: Niet doen! Ik bedoel, je moet een beetje respect tonen voor afval.

LINDA: Ik dacht dat het een cadeautje was van Benny?

BERT: Klopt, dat is het, ja.

LINDA: (verrast) Heeft Benny jou zijn afval cadeau gedaan?

BERT: Welnee, dat zou toch onnozel zijn, hè? Het zijn oude kleren. Je weet wel, spullen die hij in jaren niet meer gedragen heeft. Hij dacht dat ze mij zouden passen.

LINDA: Hoezo? Je hebt een kast vol met kleren die je al jaren niet meer gedragen hebt!

BERT: Weet je wat? Je hebt gelijk, we zullen ze aan spullenhulp geven.

LINDA: Maak maar dat die rommel hier weg is voor mevrouw De Potter arriveert.

BERT: Oke Chief.

LINDA: En breng dit naar de eetkamer terwijl ik de broodjes verder klaarmaak. (ze geeft het dienblad aan Bert)

BERT: Zeker weten. (hij draait LINDA om opdat ze weer naar de keuken zou gaan)

LINDA: (zich terug omdraaiend) Zijn die twee maffe broers van jou eindelijk weg?

BERT: Jaja, en ze komen niet meer terug.

(BOB verschijnt gejaagd op de overloop en komt naar beneden)

BOB: Bert... (hij krijgt LINDA in de gaten) Sprry, verkeerde kamer. (haast zich weer de trap op) *Trap af en terug op!*

LINDA: Als hij zich durft vertonen terwijl mevrouw De Potter hier is, dan zal zijn stem nog een octaaf hoger gaan klinken dan ze nu al doet.

(LINDA verdwijnt in de keuken, Bobs hoofd verschijnt op de overloop, hij controleert snel of LINDA weg is)

BOB: Bert! (hij komt haastig naar beneden)

BERT: Heb je nu je gsm?

BOB (loopt naar de voordeur) Ik keek boven door het venster en er is een polies in je camionette aan het neuzen!

BERT: Pardon?!

BOB: ~~Ik~~ staat van alles op te schrijven.

BERT: Zeg dat het niet waar is!

(Bert aarzelt enkele tellen, opent dan de voordeur om naar buiten te kijken, de deur vliegt wijd open en KATERINA stormt naar binnen, ze sleept een puffende ANDREAS achter zich aan, ze draagt een grote reiszak op de rug en ze heeft een groot mes in de hand, ANDREAS draagt een gekleurde sjaal om zijn middel en op zijn rug een oude knapzak, KATERINA werkt ANDREAS naar binnen en slaat de deur dicht achter zich)

KATERINA: Politzei! Politzei!

ANDREAS: (paniekerig, wijzend naar de deur) Politzei! Politzei!

BERT: (verbijsterd) Wat is er nu weer aan de hand?!

BOB: Ik zou het niet weten, maar die ene is geen vent, dat is alvast goed nieuws, hè?

KATERINA: Politzei! Po narn dee-ek! Po narn dee-ek! (Ze komen ons halen!)

BOB: Ik heb zo'n donkerbruin vermoeden dat die polies hen achterna zit.

ANDREAS: Politzei! Politzei! Kor tay fseehem?! (Kan ik hier schuilen?) (hij rukt de slaapkamerdeur open, glijdt naar binnen en slaat de deur achter zich dicht)

BERT: Hé zeg, wie denkte gij dat gij zijt, Allez, maakt dat mee!

(als BERT ANDREAS achterna wilt lopen, gaat de deurbel, iedereen bevriest)

BOB: Dat zal die polies toch niet zijn zeker?

BERT: Vooruit, voor Linda uit de keuken komt, neem haar mee naar je slaapkamer!

Hahaha Goe 1 Dec Bert!

AF

BOB: *(BOB neemt KATERINA mee naar boven, BERT haast zich naar de vuilniszak)*

BERT: *Jezus! (hij aarzelt een moment, rent dan naar het raam en leunt naar buiten, roept met aandrang) Benny! Benny (de deurbel gaat opnieuw) Mijn god! (hij richt zich met een ruk op en bonst met het hoofd tegen de rand van het venster) Au, verdomme! (haastig sleept hij de vuilniszak naar het raam en heft hem met veel inspanning op)*

LINDA: *(opent de keukendeur, ze ziet BERT niet bij het raam, roept met aandrang) Bert!*

BERT: *(kreunt, draait zich om en gaat op de vensterbank zitten met de vuilniszak op zijn schoot)*

LINDA: Wat ben je nu weer aan het uitspoken?

BERT: *Ik ben Benny zijn ouwe rommel aan het buitensmijten. (draait zich om en laat de vuilniszak door het raam vallen) Da's weer gebeurd, spotgemakkelijk.*

LINDA: Was dat mevrouw De Potter aan de deur?

BERT: Aan de deur?

LINDA: Ik heb de bel toch gehoord?

BERT: *Ho, ik heb niks gehoord. (hij begint LINDA naar de keuken te werken, wanneer de bel gaat, LINDA draait zich om, duwt BERT in de richting van de deur)*

LINDA: Ze is twintig minuten te vroeg, laat haar binnen terwijl ik mezelf een beetje fatsoeneer in de slaapkamer.

BERT: *Goed idee. (hij duwt haar naar de slaapkamer, blijft opeens staan) Nee, dat kan niet! (hij draait haar met een ruk in de andere richting en duwt haar naar de keuken) Eerst nog eens controleren of de broodjes in orde zijn. ik zorg wel voor mevrouw De Potter.*

LINDA: Goed idee, breng haar naar de eetkamer. Geef me vijf minuten.

(de voordeurbel gaat opnieuw)

BERT: *Doe maar rustig aan, neem al de tijd, je ziet eruit als een wrak. (hij werkt haar in de keuken en slaat de deur dicht, hij wil weggaan, haast zich dan terug en draait de keukendeur op slot, de bel gaat opnieuw, met aandrang nu, BERT loopt snel op de tenen naar de voordeur en gluurt door de brievenbus, ANDREAS komt op uit de slaapkamer)*

ANDREAS: Hey!

BERT: *(maakt een luchtsprong, bezeert zijn vingers in de brievenbus) Au verdomme!*

ANDREAS: Ar yemee tay seagoat por te darlin kay kettay *(Is alles veilig?)*

BERT: *(loopt tot bij hem) Ik niet spreken Chinezerij, jij blijven in de kamer!*

ANDREAS: *(loopt tot bij de telefoon, geeft hem aan Bert) Telefono! Tee telefono! Allo, allo, Broezel!*

BERT: Broezel, broezel... wilde jij hier eens wegbroezelen! *(duwt ANDREAS naar de slaapkamer, hij draait de deur op slot en rent weer naar de voordeur, hij ademt diep en opent de deur)*

AGENT *(komt op langs de voordeur, gehaast)* Alles in orde met u, meneer?

BERT: Waarom zou er iets niet in orde zijn?

AGENT: *(doet een stapje vooruit, kijkt in het rond)* Het duurde een hele tijd voor u de deur opendeed en ik dacht dat... Hebben er hier misschien zojuist twee personen onderdak gevraagd?

BERT: *(onschuldig)* Twee personen?

AGENT: Ik heb zonet een camionette hier voor de deur onderzocht.

BERT: Dat is mijn camionette, ja?

AGENT: De achterdeuren stonden wijd open.

BERT: Goed dat u me dit komt vertellen, ik zal ze meteen dichtdoen. *(hij gebaart de AGENT dat die naar buiten moet gaan)*

AGENT: *(dringt aan)* Er bevindt zich een grote hoeveelheid dozen in uw auto.

BERT: Dat klopt ja, dat zijn mijn dozen.

AGENT: Aangezien het voertuig onbewaakt openstond, heb ik de bijzonderheden opgenomen.

BERT: Da's heel verstandig van u. *(gebaart opnieuw dat de agent moet vertrekken)*

AGENT: Terwijl ik deze activiteit uitvoerde bij de voorkant van het desbetreffende voertuig, heb ik vastgesteld dat er twee personen, een jonge dame en een oudere heer, achteraan uit de auto sprongen en zich rennend naar uw voordeur begaven.

BERT: *(knikkend)* Een jonge euh... en een oudere euh... dat klopt, ja, mijn vrouw en euh... ome Willem

AGENT: *(verrast)* Uw vrouw, meneer?

BERT: Juist, ja. En die goeie, ouwe ome Willem Zij logeren bij ons *(haastig)*, ik bedoel: mijn vrouw die woont hier natuurlijk. Ome Willem heeft een kleine inzinking. Nu ja, het is in feite een beetje erger dan dat. Mijn tante Flo heeft hem laten zitten. En dat na vijftig jaar. Zij zei gewoon: 't is afgelopen Willem, en hup zij was weg.. *(hij probeert de agent naar de deur te werken, maar dat lukt niet)*

AGENT: Oké, maar wat deden uw vrouw en uw oom euh...

BERT: Ome Willem. Ik weet wat u gaat vragen! Wat deden mijn vrouw en ome Willem vanachter in mijn camionette?

AGENT: Dat wou ik inderdaad weten, ja.

BERT: Ze waren onze kat aan het zoeken. Dat beest verdwijnt altijd en mijn vrouw maakt zich daar zorgen om. Ze is niks waard zonder haar poesje. Maar er was geen probleem, ze zat op de tak van een boom te vrijen met die rosse kater van hiernaast. De kat natuurlijk, niet mijn vrouw. *(lacht onnozel)* Is er verder nog iets, agent? Het is hier nogal druk vanmorgen.

AGENT: (*aarzelend*) Nee, ik veronderstel van niet. Maar als ik u was dan zou ik die camionette afsluiten.

BERT: Zeker weten. Hartelijk bedankt, meneer de agent, madame de agent..

(de agent draait zich om en wil weggaan, de kruk van de keukendeur begint hard te rammelen, gevolgd door gebons op die deur, de agent draait zich weer om, BERT glimlacht breed)

LINDA: (*van achter de gesloten keukendeur*) Hé! Bert!

(de agent kijkt BERT aan, BERT loopt naar de keukendeur en bonst erop)

BERT: (*roepend*) De broodjes! Ha, zijn de broodjes klaar? (*hij glimlacht naar de agent*

die hem bevreemd aankijkt en vervolgens naar buiten gaat door de voordeur, BERT sluit de deur achter hem, hij zakt zowat ineen) God in de hoge hemel!

BOB: (*verschijnt op de overloop*) Uw vrouw en ome Willem! Hoe bedenk je het? Fantastisch!

LINDA: (*op de keukendeur bonzend*) Bert! Ik krijg de deur niet open!

BERT: (*roepend*) Ze zit geklemd, ik ben iets aan het zoeken om ze open te maken!

ANDREAS: (*bonst op de slaapkamerdeur, roept van achter de deur*) Happay cutter dare! (*Open deze deur!*)

BERT: Hou je bek!

BOB: (*haalt een gsm uit zijn zak*) Waar is dat papiereke met die GSM nummer in Brussel?

BERT: Eerst het belangrijkste, haal die ouwe uit de slaapkamer voordat Linda hem ziet!

BOB: Hij is de grootvader van die griet, heb ik ontdekt. Met gebarentaal kun je heel wat te weten komen. Die twee hebben erge dingen meegemaakt! Hun hele familie trouwens. (*hij stopt zijn gsm weer weg en tijdens de volgende repliek maakt hij een ingewikkelde reeks gebaren*) De dochter van de ouwe (*wijst naar de slaapkamer*), is de moeder van de jong ding daarboven. Haar (*wijst naar de slaapkamer*) mama is gevlucht uit Kosovo met twee andere dochters. Maar vandaag, dankzij ons, kan ze misschien opnieuw herenigd worden met haar mama en twee andere dochters.

BART: (*staart de ander uitdrukingsloos aan*) Ik denk dat ik een paar dingen gemist heb.

ANDREAS: (*op de deur bonzend*) Happay kutter dare! (*Open deze deur!*)

BERT: Klep dicht! (*hij loopt naar de slaapkamerdeur, terwijl wordt er ook op de keukendeur gebonsd*)

LINDA: (*van achter de deur*) Be-eert!

BERT: Eén momentje, ik ben euh...

BOB: ..op zoek naar de hamer.

BERT: (*roept*) Ik ben op zoek naar de hamer!

LINDA: (van achter de deur) God zit die weer al klem? Hoe dikwijls heb ik al niet gevraagd om die te repareren?

BERT: (opent de slaapkamerdeur) Kom naar buiten, jij! (trekt ANDREAS naar buiten en sluit de deur achter hem)

ANDREAS: Koo ershta viser eemay? (Waar is mijn kleindochter?)

BERT: Dat zit er dik in jong, komaan! (hij wil ANDREAS naar de trap werken, maar die blijft staan)

ANDREAS: Eyo! Chvar po ee gaynee visus seemay. (Nee! Wat heb je met mijn kleindochter gedaan?!)

BERT: Al wat je zegt ben, je zelf! (hij wil ANDREAS opnieuw een duw geven, maar die keert zich boos tegen hem)

ANDREAS: Viser eemer! Kor erhter viser eemer?! (Mijn kleindochter! Waar is mijn kleindochter?!)

BERT: Hou je kop met je visemmer! Mijn vrouw zit in de keuken!

ANDREAS: Viser eemer! Kor ershter viser eemer?! (Mijn kleindochter! Waar is mijn kleindochter?!)

BERT: Hou uw klep uw klep nu eens twee minuten dicht!

BOB: (haastig) Momentje, hier komt de tolk. (tegen ANDREAS, met veel gebaren) Vraag jij misschien naar de situatie van je aantrekkelijke kleindochter? Katerina

ANDREAS: Jai! Jai! Katerina! (met gebaren erbij) Mee viser coo ershta? (Ja! Ja! Mijn kleindochter waar is ze?)

BERT: Hé, ge moet niet kwaad zijn op mij he.

BOB: Rustig Bert. Denk aan wat onze vriend heeft meegemaakt. (tegen ANDREAS, met veel gebaren) Uw knappe kleindochter zit boven (wijst omhoog) bij mij boven (wijst naar zichzelf). Katerina opstap

ANDREAS: Nook po kooptoy. (Ik versta het niet.)

BOB: (heel langzaam, gebarend) Jouw mooie kleindochter, boven, bij mij, in de slaapkamer.

ANDREAS: (opeens wantrouwig) Viser eemer lart? (Mijn kleindochter boven?) Met oo? (Met jou?)

BOB: Voilà, hij heeft het gesnopen paas ik. (wijzend) Zij, ik, slaapkamer.

ANDREAS: (furieus) Tee perbindush! (Jij, smeerlap!) Tee lart visus eemay! (Jij boven met mijn kleindochter!) (maakt een gebaar alsof hij een mes in Bobs buik steekt)

BOB: Nee! Nee! Nee! Ikke niet met uw knappe kleindochter (maakt een gebaar alsof hij een mes in eigen buik steekt dat evenwel anders begrepen kan worden)

ANDREAS: Perbindush! Perbindush! (Smeerlap! Smeerlap!) (schreeuwend wil hij BOB bij de strot grijpen en hem over de leuning duwen)

(ANDREAS heeft BOB bij de kraag vast en schudt hem heen en weer)

BOB: Help!

LINDA: (van achter de keukendeur) Bert.. (gerammel met de deurkruk, gebons)

BERT: (roept) Nog even geduld, schat. Ik heb de hamer gevonden!

KATERINA: (haast zich de trap af) Chvar pon doth uttoo? (Wat gebeurt er hier allemaal?)

BOB: We hebben hier een klein misverstandje.

ANDREAS: (duwt BOB uit de weg en richt zich tot KATERINA) Katerina! Ay vogler eemay! Kie perbindush-! (Katerina, m'n kindje! Wat heeft die smeerlap-!) (hij wijst naar BOB en maakt het obscene gebaar van het mes in de buik)

BERT: Over een vieze ouwe vent gesproken!

KATERINA: Eyo! Eyo! (Nee! Nee!) (wijzend) Aye nook- (Hij heeft niets-) (ze maakt het gebaar met het mes in de buik)

BERT: Nu hebben ze het allemáál zitten!

BOB: (tegen KATERINA) Vertel het hem: ik goeie vent..good fellow..Super good!..

KATERINA: (gebaart naar BOB) Aye ershter nyeree shome im airy! (Hij is een goeie vent, hij wil ons helpen!)

ANDREAS: Aye ershter ei airy? (Hij een goeie vent?)

KATERINA: Po shoom im airy. (Echt waar, een hele goeie.)

ANDREAS: (tegen BOB, opeens onderdanig) May vee-en kaych! May vee-en kaych! (Neem me niet kwalijk! Neem me niet kwalijk!) (hij valt BOB om de nek en kust hem omstandig)

BOB: Jaja, 't is al goed!

ANDREAS: (kust BERT eveneens) May vee-en kaych! May vee-en kaych! (Neem me niet kwalijk! Neem me niet kwalijk!)

BERT: (afkerig) Ho ho, stop, stop! (op Bob doelend) Lebbert die daar nog maar wat af. Die heeft dat graag.

(luid geklop op de keukendeur, iedereen bevriest)

LINDA: (van achter de deur) Bert, is die deur nu bijna open?

BERT: Jaja, zo goed als schat. (klopt met één of ander ding alsof het een hamer is, dan tot BOB) Neemt die twee mee naar boven.. en euh.. we moeten Linda hier ook buiten krijgen.

BOB: We?..We moeten naar Brussel ^{beller} ja.

BERT: Ja, dat ook. Hou ze alleen maar uit het zicht terwijl ik Linda hier probeer weg te krijgen?

BOB: (tegen ANDREAS) Komaan! (hij duwt hem de trap op)

ANDREAS: May vee-en kaych! May vee-en kaych! (Neem me niet kwalijk! Neem me niet kwalijk!) (hij begint opnieuw omstandig BOB te kussen)

BOB: Ik zou liever hebben dat uw kleindochter zich in uw plaats komt verontschuldigen. (BOB, ANDREAS en KATERINA af)

BERT: (roept naar boven) Hou ze stil!

AF

(BERT opent haastig de keukendeur, LINDA staat furieus in de opening, een voet klaar om te trappen)

BERT: (liefjes) Sorry dat ge wat hebt moeten schatje. Maar die stomme deur trekt altijd wat scheef als het vochtig weer is en dan klemt die hé..(hij trekt LINDA voorbij zich en sluit de deur)

LINDA: (wat boos) Ja, en als je iemand in huis hebt met twee linkerhanden raakt dat nooit opgelost.

BERT: (gespeeld verontwaardigd) Hela, wacht maar tot Bert van de klussenier er zijn tanden eens zal inzetten! Ze zal dan niet meer klemmen! (dan zichzelf goed vindend) Ha nee, want ik maak er een open doorgang van! (lacht om eigen mop)

LINDA: Onnozele kwiet! Zeg eens..was dat mevrouw De Potter aan de deur?

BERT: Euh... nee (krijgt een inval) Het was haar secretaresse. Die passeerde toevallig.

LINDA: (verrast) Haar secretaresse?

BERT: Ja. Ze kwam zich verontschuldigen, madame De Potter wil ons zien in haar kantoor.

LINDA: (kan niet meer volgen) In haar kantoor nu weer?

(tijdens de volgende dialoog pakt BERT LINDA's jas en onderneemt twee mislukte pogingen om haar die te laten aan trekken, binnenstebuiten, achterstevoren en dan probeert hij hem in zijn verwarring zelf aan te trekken)

BERT: Er zijn zoveel aanvragen ter adoptie.. woh wel vijfhonderd.. en madame De Potter ziet door het bos de bomen niet meer en ze liet vragen of we alsjeblieft tot bij haar kunnen komen. 't Is te zeggen, ze vraagt of jij eerst wilt komen. Eerst de moeder en daarna pas de kandidaat-vader. Dat klinkt zinnig, vind ik.

LINDA: (ontgoocheld) Waarom heeft ze ons dat niet vroeger gezegd?

BERT: Ja, wat wil je? Als je vijfhonderd wezen op je nek krijgt. Ze verwacht je tegen tien uur en mij een uur later.

LINDA: God, ik word nog ziek van al dat gedoe!

BERT: Weet ge wat: neem een taxi. Een gezellig ritje met de taxi zal je goed doen. Relax!..

LINDA: Maar ik heb de broodjes al klaargemaakt, en koffie.

BERT: We zullen dat allemaal opzij zetten voor de baby. Tot straks, schatje, geef mevrouw De Potter een kus van mij.

LINDA: Je bent zo zot als een mus, maar ik zie je graag!

BERT: Ik u ook. (hij werkt haar naar buiten, roept vrolijk zingend) Wij krijgen een boeieke! Wij krijgen een, boeieke! Wij krijgen..(sluit de deur) een beroerte!

BOB: (verschijnt op de trap) Vijfhonderd wezen? Qua overdrijving kan dat tellen.

BENNY: (verschijnt aan het raam) Is alles veilig?

BERT: Voorlopig toch, tot dat Linda terug komt van dat adoptiebureau.

BOB: (tegen BENNY) Grote broer heeft zichzelf overtroffen deze keer!

OP
Nervosaans

BERT: Geef me uwe gsm eens. Ik moet nog twee illegalen uit jouw appartement krijgen. *(grist de gsm uit BOBS hand)*

BENNY: *(klimt naar binnen)* Wat doen die twee daar boven?

BERT *(sarcastisch)* Ik dacht bij mijn eigen: ik nodig die mensen eens uit om een stukske taart te komen eten.

BENNY: Awel dat vind ik nu eens heel schoon van u dat gij dat doet voor die mensen Bert! *(Bert rolt met de ogen)*

BERT: Heb je die kruiwagen nu eindelijk gevonden?

BENNY: *(gebaar naar het raam)* De koets is voorgereden, meneer.

BERT: Maak dat die zak in uwe auto ligt voor dat die madame De Potter hier is. En dan recht naar het containerpark! *(haalt een stuk papier uit zijn zak)*

BENNY: Oké. Waar ligt die zak?

BERT: Die ligt buiten onder het venster, Benny

BENNY: *(kijkt door het raam)* Euh...die ligt daar niet.

BERT: Ik heb hem daar zelf gesmeten.

BENNY: Als ik u nu zeg dat hij daar niet ligt, ligt hij daar niet hé. Gij paast dat ik er neffe slaag zeker.

BERT *(aarzelt even, duwt de gsm opnieuw in BOBS hand, gaat naar het raam en kijkt naar buiten, draait zich om en grijpt BENNY bij de kraag)* Wat heb je met dat lijk gedaan, Benny?

BENNY: Niks, eerlijk waar. Ik ging de kruiwagen in het tuinhuisje halen, en toen ik terugkwam heb ik nog efkes een klappeke gedaan met die aannemer. Hij zei dat hij alles had opgemeten en ging vertrekken. Hij was zelfs zo vriendelijk om een zak met oude kleren naar de kringloopwinkel te brengen.

BERT: *(met ongeloof)* Een zak met oude kleren? Naar de kringloopwinkel?

Benny **BOB:** Ja, Linda had hem dat gevraagd zei hij en hij moest daar toch passeren..

BERT: *(ongeloof))* Zeg dat het niet waar is. *(dan kwaad)* Benny, gij se stoemme ezel.

BENNY: *(niet begrijpend)*) Wat heb ik nu weer misdaan?

BOB: Hij gaat ONZE vuilniszak naar de kringloopwinkel brengen.

(BERT staat enkele tellen perplex, zakt dan neer in de fauteuil en begraaft zijn gezicht in de handen)

BENNY: *(tegen BOB)* Oei, Ik wist niet dat het om die zak met het lijk ging, in dacht dat die nog altijd hierbinnen lag.

BOB: Eén of andere idioot moet Linda wijsgemaakt hebben dat er oude kleren in die zak zaten.

Benny wakker a diot?

BERT: *(kijkt langzaam op)* IK was die idioot! En weet je hoe dat komt? Omdat deze idioot hier uit een hele familie van verdomde idioten komt! *(grijpt BENNY bij de kraag en sleep hem naar de voordeur)* Maak dat je in je auto zit en naar die kringloopwinkel rijdt voor dat die aannemer daar aankomt.

BOB: Wacht even Bert. Dat zou wel eens de oplossing kunnen zijn. Ze krijgen daar toch alle dagen hopen zakken met ouwe rommel. Het zal waarschijnlijk een tijd duren voor dat de onze opengemaakt wordt, en tegen die tijd weet niemand nog wie dat die zak daar heeft binnengebracht.

BERT: Zijn jullie er nu helemaal aan het neffe slagen?! Vroeg of later maken ze daar die zak open met het idee een trui vol motgaten en een paar oude schoenen te zullen vinden, en geen in stukken gesneden galblaas en een paar testikels! (hij duwt BENNY door de voordeur naar buiten en roept hem na) En ge gaat mij bellen als ge die vuilniszak terug hebt! (tegen BOB) Geef me uwe gsm! (wanneer BOB BERT zijn gsm overhandigt, komt van boven het geluid van een trompet die niet al te best 'I am sailing' speelt.) Wat is dat nu weer? → Keuwa?

BOB: Dat is die ouwe. Zijn knappe kleindochter heeft mij verteld dat haar bompa de ster van hun dorpsfanfare.

(ANDREAS komt op, met de ene hand trompet spelend en met een open fles cognac in de andere hand, KATERINA verschijnt op de overloop)

KATERINA: Jooshy! Boll mee! Jooshy (Opa, stop daarmee! Opa!)

(ANDREAS eindigt met een vrolijk trompetgeschal, maakt een sierlijke buiging en valt van de trap)

KATERINA: (haast zich om ANDREAS te helpen) Jooshy! (Opa!)

ANDREAS: Geezooar! (Schol!) (hij neemt een slok van de fles en begint het liedje 'Be happy' te zingen, de enige Engelse woorden die hij kent zijn 'be happy') Laa-la-la-la-la-la be happy, be happy... (tijdens het zingen danst hij naar het opklapbed en valt erop neer, gedurende de volgende dialoog haalt hij een sigaret van achter zijn oor en steekt die aan)

BERT: Die is zo zat als een kanon.

BOB: Dat zou kunnen, ik heb hem kennis laten maken met mijn sigaretten en mijn cognac.

BERT: Onnozelen kwibus! (vist een stuk papier uit zijn zak, geeft het aan BOB)

BOB: O ja, ik ben u nog iets vergeten te zeggen. (naar het papiertje wijzend) Volgens Katerina is dat het GSM nummer van haar mama in Brussel (gebaart naar ANDREAS) En haar mama is zijn dochter.

BERT: Het kan me geen bal schelen wie dat is, als ze hem maar zo rap mogelijk komen halen. (tikt nummer in op de GSM)

BOB: (tegen KATERINA, gebarend) We bellen mama.

KATERINA: (tegen ANDREAS, opgewonden) Aye po telefoanon maameen! (Hij belt mama!)

ANDREAS: (tegen BOB) Vizjaa eemah ae mreckoooloashmae! Tee nae leleefon. (Mijn mooie dochter! Jij telefoneert haar.)

BOB: Juist, ja..(nadrukkelijk)...tellefon..

BERT: Hij belt.

BOB: (tegen ANDREAS, op zijn Brussels) Na zulde rap in Brussel zijn pee.

ANDREAS: Eyo, eyo, Broezel (Nee, nee Broezel (Brussel))

BOB Jaja, Broezel, broezel.. bij je dochter.

ANDREAS: Eyo, eyo, dowter, dowter, Broezel.

BOB: Oké, bij je dowter in Broezel..(langs de neus weg)..Peeke precies!

ANDREAS: (*zingend op de tonen van 'Baby face'*) Bog-gewaut, lala-lala-lalala Bog-gewaut! (*terwijl hij zingt maakt hij de gekruiste armen op de knieën bewegingen, of iets soortgelijks idioots*)

BOB (*tegen Bert*) Dat is precies lange Jojo..

BERT: Ik kan me niet houden van 't lachen! (*in de gsm*) Hallo? Met wie spreek ik alstublieft?... Nee, je moet het in het Vlaams zeggen, of in het Engels als je niet anders kunt... Nee, je moet- (*tegen KATERINA*) Ik heb zo'n donkerbruin vermoeden dat jij dat taaltje wel zult verstaan. (*geeft haar de gsm, tegen Dick*)

KATERINA: (*in de gsm, bezorgd*) Alloee (*Hallo?*) Alloee? (*roept blij*) Marmee! Marmee! Yetee marmee! (*Mama, mama, jij bent het! Mama!*) (*tegen DICK*) Marmee! (*Mama!*) (*Tegen ANDREAS*) Marmee! (*Mama!*)

BOB: (*tegen BERT, behulpzaam*) Marmee?..Wedden dat dat Albanees is voor mama?

KATERINA: (*in gsm*) Po, yarmee na Poes. (*Ja. We zijn hier in Puurs*)

BOB: (*tegen BERT*) Poes? Wat zou ze daar willen mee zeggen? (*KATERINA kijkt liefdevol naar hem*)

KATERINA: (*in de gsm*) Po. Po. Jooshy erhster. Yarnee na poes. (*Ja. Ja. Opa is Hier. We zijn hier in Puurs*)

BOB: (*tegen BERT*) Over welke poes zou die dat nu hebben?

BERT: Zeker niet over de poes waar dat jij aan denkt. (*ANDREAS grist de gsm uit KATERINA's hand en kust hem emotioneel, KATERINA pakt de gsm terug*)

KATERINA: (*gelukkig*) Ishtay jooshi! (*Dat was opa!*) (*ze lacht naar ANDREAS*) Poe, jooshi, you dergon poothyee. (*Ja, opa stuurt je kusjes!*) (*ze kust op haar beurt de gsm*)

BOB: (*tegen BERT*) Dat wil zeggen dat die opa haar kussen stuurt.

KATERINA: (*in gsm*) Oh, marmee, marmee! Ta dooah me kah maaree mallee! Nook mond ta basay ta do tay te show i dote errie me to! (*O mama, mama! Ik hou van je ! Ik heb je gemist! Ik kan niet geloven dat ik je ga weerzien!*)

BOB: (*tegen Bert*) Nu kan ik niet zo goed ne meer volgen zelle..

KATERINA: (*in gsm*) Oo bay ko-ay ee jatay nook mendoya say doe tay seeyar perseriee, marmee mamie-ya eemay ee eckoolooloo-ehsmay! (*Het is zo lang geleden! Ik dacht dat ik je nooit meer zou weerzien. Mama, mijn lieve mama!*)

ANDREAS: (*met dubbele tong*) Neeyar eemay ay dashuur! Yam shoomay ee loomptour. (*Mijn liefste kind! Ik ben zo blij!*) (*lacht*) Eeesha duok piray cognac. (*Ik heb cognac gedronken*) Yam pack ee piray! (*Ik ben dronken.*)

BOB: (*tegen BERT*) Hij zegt dat hem zat is.

ANDREAS: Karm zjellay eddy borinay may veetaye... Po! (*En ik heb mijn trompet meegenomen... Ja!*) (*hij speelt twee tonen in de gsm, lacht en huilt*) May

dookayt ay pabaysooayshee tay takoah pairsairee paas jeethee kaytiray vitayvee. Beeyah eemay ay mrakoollooayshmay. (Ik kan niet geloven dat ik jullie weer ga zien na al die jaren. Mijn mooie meisje.) (snotterend) Ay mrekooolooayshmay eemay- (Mijn lieve)

BERT: Hij heeft het nu wel goed vlaggen.

BOB: Dit is voor die mensen een heel emotioneel moment. (hij zoekt een zakdoek, vindt er geen, kijkt naar BERT die met tegenzin een zakdoek bovenhaalt die BOB aan ANDREAS geeft, ANDREAS snuit heftig zijn neus en geeft de zakdoek terug aan BOB die hem doorgeeft aan BERT. Die neemt hem met veel afschuw terug aan)

ANDREAS: (tot Bert) Falliminderit..falliminderit...(dank u dank u)... (dan in GSM)...Kaymee pritour kack gyatee per kaytee moment tay cmour. Kaj gyatee kay gyatee – (We hebben zo lang gewacht op dit mooie moment. Zo lang- zo lang-)

BOB: (in gsm) Hallo Mama?..Mamamia...Slsi...euh...Vous parler met Bob...Gij in Broezel zijn?...euh...Prenez de ring direction d'Anvers...hé?...(tot Bert)...Ze is moeilijk van aannemen zelle...(terug in GSM)...'d Anvers...en dan telefonski...Da...0474/ 8625..(verder komt hij niet want BERT neemt hem de GSM uit de handen)

BERT: (ongeduldig onderbrekend) Geef hier! (hij pakt de gsm, dan zakelijk) Luister madam, hier is ons adres: Kleine Kimpelberg 111 in Puurs. Collecto pronto. Voila, zo moet ge dat doen. (schakelt GSM uit en gooit die naar BOB)

BOB: (tot KATERINA) Uw moeder..Marmee...(tikt op zijn horloge)...1 uur vroem, vroem en hier zijn. (Katerina kijkt met ongeloof naar BERT)

BERT: (schakelt de gsm uit en gooit hem naar BOB) Ja,ja...Marmee..Ze komt.

KATERINA: (nog steeds aangedaan) Oh, falliminderit! Falliminderit! (O, dank je! Dank je!) (ze omhelst ~~TOM~~ ^{BERT} met passie)

BOB: (klopt op KATERINA's schouder, praat met veel gebaren erbij) Mag ik je eraan herinneren dat ik degene was die mee de camionette van Calais naar hier reed? (biedt zijn wang aan voor een kus)

KATERINA: Oh, falliminderit! Falliminderit! (kust ook BOB met passie)

ANDREAS: Failliminderit! Falliminderit! (vliegt BERT om de nek)

BERT: Bewaar dat maar voor je dowter in Broezel (tegen ANDREAS en KATERINA) Terug naar boven, alle twee! (hij draait KATERINA in de goede richting, maar ze grijpt BOBS arm)

KATERINA: (tegen BOB) Mo greeo ooriar! Tee the ddoht zheehar port a gren! (Ik val om van de honger, je zei dat je voor eten zou zorgen!)

BERT: Wat nu weer?

BOB: (met gebaren erbij) Ze zegt dat ze honger hebben. Ze hebben al twee dagen niet gegeten of gedronken.

BERT: Ik maak me veel meer zorgen om madame De Potter en die vuilniszak van onze Benny dan om een stomme boterham.

BOB: (tegen KATERINA) Ge zult jullie eigen boterhammen moeten maken. (wijst)
Daar is de keuken. (gebaart) Eten!

KATERINA: Ah, koozheener! Koozheener! (Keuken! Keuken!) (ze rent naar de
keuken)

ANDREAS: Ha! Koozheener! Koozheener! (Keuken! Keuken!) (hij voert een
kozakkendansje uit terwijl hij op zijn trompet blaast)

BERT: Hou daar nu eens mee op zeg! (tegen Bob) Sluit die James Last eens op in
je appartement en laat hem daar zitten tot ze hem naar Brussel kunnen doen!

ANDREAS: (corrigerend) Broezel! (hij laat zich op één knie vallen en geeft een
imitatie ten beste van Al Jelson die 'Oh Sonny Boy' zingt, maar hij vervangt
Sonny Boy door Broezel) O Broezel, my dowter, my dowter...

BERT: (onderbrekend) Ik hoor liever zingen jongen!..! (tegen BOB) Naar boven met
die clown! (Bob werkt Andreas de trap op naar zijn appartement. Bob en
Andreas af. De telefoon gaat) Laat dat aub onze Benny zijn. (neemt op)
Hallo?..Benny, zijde gij dat?..(Blaast)..Ben je er op tijd geraakt?..Watte?..Wat
bedoelde met een discussie gehad met die aannemer..WAT? (ontploffend) Gij
hebt die verteld wat er in die vuilniszak stak?..Hoe loemp kunde zijn...Wil je nu
eens zwijgen. Maakt dat ge terug in die container zijt...Wat?...Riskeer het niet
hé! Ik wil die rommel niet terug in mijn huis. (De bel van de voordeur gaat. Tom
gaat open maken)

AGENT: Neem me niet kwalijk dat ik u nog eens kom storen, meneer, maar ik ben
Vergeten u en uw vrouw iets te vragen

BERT: Mijn vrouw is er niet, maar misschien kan ik u helpen?

(KATERINA komt uit de keuken, etend van een dikke boterham, ze blijft staan
als ze de agent ziet. De agent gebaart naar haar om aan te duiden dat BERTS
'vrouw' wel degelijk thuis is)

BERT: (vrolijk) Aha, daar is ze al zie. Ik wist niet dat mijn vrouw daarbinnen zat
(gebaart naar de keuken) Wat was uw vraag ook alweer meneer de agent?

AGENT: (neemt tablet) O ja, stom dat ik dat vergeten ben. Naam?

BERT: U bent uw naam vergeten? Dat klinkt niet goed. (hij werkt de agent weg van
KATERINA en gebaart achter zijn rug naar haar dat ze weg moet gaan)

AGENT: Nee, ik vergat die van u, voor mijn rapport van het incident.

BERT: O ja; Bert Vanderslaghmolen..(de agent noteert)..met een H..Vanderslagh
(KATERINA laat de keukendeur open, ze loopt op de tenen naar boven)

AGENT: (noterend op zijn tablet) En het adres meneer?

BERT: Kleine Kimpelberg 111 in Puurs.

AGENT: (schrijvend) Zo dat is genoteerd..(draait zich naar KATERINA die hij naar
boven ziet wegsluipen, roept) Madame! (ze draait zich om en hij gebaart haar
terug te komen, ze gehoorzaamt en komt naast hem staan) Uw naam
alstublieft? (hij maakt zich klaar om haar naam te noteren, ze kijkt bang, De
agent kijkt op haar neer, luider) Uw naam, madame? (ze kijkt nog banger, hij
praat nog luider) Uw naam..

BERT: *(onderbrekend)* Mijn vrouw spreekt geen Nederlands. *(de agent kijkt verrast)*
Haar voornaam is... Adriatica.

AGENT: *(knikt en schrijft)* Adriatica. *(opkijkend)* Familiennaam?

BERT: Armenia.

AGENT: *(knikkend)* Adriatica Armenia...

BERT: Beetje ongewone naam, hè? *(de agent knikt en schrijft, BERT ratelt)* Ik heb haar leren kennen toen ik op skivakantie was. Ze was mijn ski monitor in Gdansk. *(hij maakt gebaren alsof hij aan het skiën is)* Na twee dagen skieën lag ik al in plaaster...Van hier tot hier *(duidt aan van voet tot bovenbeen. KATERINA wordt steeds banger, Bert tegen KATERINA)* Je moet je geen zorgen te maken, Adriatica. Alles is terug goed aan mekaar gegroeid.

KATERINA: *(bang, ze begrijpt het niet)* Adriatica?

BERT: Adriatica Armenia, mijn kleine vrouwtje uit Gdansk. *(hij kriebelt haar onder de kin)* Deze agent is een vriendelijke agent, niet zo een cowboy van schiet ze maar allemaal dood! *(maakt gebaren alsof hij een machinepistool hanteert, KATERINA begint in paniek te raken, BERT richt zich tot de agent)* Ik denk dat u maar beter kunt vertrekken, agent. Adriatica is een beetje van slag, ze kreeg vandaag slecht nieuws te horen van de dokter *(Hij wil de agent naar de deur werken, maar die blijft staan. Bob op via overloop, ziet de agent, zet een stap terug zodat hij het gesprek tussen de agent, Bert en Katerina kan blijven horen)*

AGENT: Slechts nieuws?

BERT: Ja, ze heeft vanmorgen bij de dokter een coronatest laten nemen en wat we al vreesden is alleen maar bevestigd geworden: positief hé.. *(de agent doet een stapje achteruit)*

AGENT: *(tegen KATERINA)* Het spijt me dat te horen, madame.

BERT: *(haastig)* We vinden het allemaal spijtig. *(tegen KATERINA)* En ge begrijpt agent dat ze door die coronabesmetting nog heel veel moet rusten en zich niet al te druk mag maken.

KATERINA: *(van de hele toestand niets begrijpend)* Corona?..Corona?..

AGENT: *(tot Katerina)* Ik wens u een spoedig herstel mevrouw. En laat u zich maar eens goed verwennen! *(gaat naar de deur)* O ja, voor ik het vergeet: de achterdeuren van uw camionette staan nog altijd open.

BERT: Ja, je kan tegenwoordig niemand meer vertrouwen tegenwoordig, hé.

AGENT: Wel euh... nog een goeie morgen dan. *(vertrekt nogal verward, af langs voordeur – Bob komt de trap af.)*

BOB: *(tot Bert)* Daar hebt ge u weer aardig uitgeluld. *(tot Katerina)* Die kan het nogal uitleggen hé.,explication total!

BERT: Ga jij nu maar eens eindelijk die camionette dichtdoen voor dat die flik in die dozen van u gaat neuzen!

BOB: Ik ga dat direct doen sé.

BENNY: *(nog onzichtbaar)* Allemaal uit de weg! *(op langs de keukendeur, hij duwt een kruiwagen voor zich uit)*

BERT: *(verbijsterd wanneer BENNY de vuilniszak op de vloer kiepert)* Benny, wat is dat?

BENNY: Jaja, ik weet wat je gezegd hebt, maar die aannemer had een veel beter idee.

BERT: Benny, die zak die moet hier buiten.

KATERINA: Chfar eshtay kee-o? *(Wat is dat?)*

BERT: Dat wilde niet weten wat daarin zit maske

BOB: *(tegen BERT)* Kunnen we het eerst eens niet hebben over wat dat die aannemer van plan met die zak? *(tot Benny)* Benny laat horen!

BERT: Niets van! Ik wil het niet horen! Volgens mij is die niet zuiver op de graat.

BOB: Dat kan misschien wel zijn maar elk nadeel heb sé voordeel zei Johan Cruiff.

BERT: *(krijgt het op zijn heupen, tot Bob)* Gij..maakt dat ge buiten zijn

BOB: ...om die stoemme camionette dicht te doen,..Oké...*(af langs de voordeur)*

BERT: *(tot BENNY)* En jij, legt die zak terug in die kruiwagen!

BENNY: Wil je nu echt eens niet luisteren naar dat plan van die aannemer?

BERT: Benny, ik zweer het, ik maak u een kopje kleiner en ik steek uwe stoemme kop mee in die zak!

BENNY: *(dreigend)* Ook goed, maar als we die zak in het containerpark dumpen, verdienen er gene cent aan.

BERT: Ik wil er geen cent aan verdienen! Komaan, omhoog ermee! *(ze grijpen de vuilniszak aan twee kanten beet)*

BENNY: Volgens die aannemer zijn er heel wat studenten geneeskunde die niet genoeg materiaal hebben om op te oefenen en die betalen 80 tot 90 euro per stuk.

BERT: *(roept)* Ik kan niet geloven dat jij mijn broer zijn. Gij zijn compleet geschikt! Hup, in de kruiwagen daarmee! Eén... twee...

(net wanneer ze de zak willen optillen, verschijnt ANDREAS op de overloop, hij is nu straalbezopen, hij heeft een halve fles cognac in de ene hand en zijn trompet in de andere, hij speelt 'Smile', BERT en BENNY schrikken, laten de zak vallen en kijken naar ANDREAS, ANDREAS zwijmelt naar beneden)

KATERINA: Jooshy! *(Opa!)* *(ze rent naar hem toe maar hij zet zich gelukkig neer op de onderste trede en lurkt aan zijn fles)*

BERT: *(vastbesloten)* Oké: één... twee... drie! *(op het moment dat hij 'drie' zegt, komt BOB op langs de voordeur)*

BOB: *(gejaagd op)*...Bert!..

BERT en BENNY *(samen, schrikkend)* Oei! *(ze maken een ongelukkige beweging, missen de kruiwagen en de vuilniszak valt op de vloer)*

BERT: Wat nu weer?!

BOB: Er stapt iemand uit een auto!

BERT Hè? Wie?

BOB: Het zou die madame de Potter wel eens kunnen zijn!

BERT: Hoo... Ook dat nog! Miljaarde, miljaarde... Hou haar een paar minuten aan het lijntje!

BOB : Jaja, gij zult het wel uitleggen! Maar hoe hou ik die bezig?

BERT: Vertel haar een mop of zoiets!

BOB: Dat is een goed gedacht! ik zal haar mop vertellen van die twee nonnen en die ezel. *(af langs de voordeur)*

BERT *(tegen KATERINA, gebarend)* Gij en uwe bompna naar boven tot mama komen van Brussel!

ANDREAS: Broezel! *(komt overeind, gaat op het opklapbed staan dansen en zingen)* Broezel, Broezel, Broezel...

BERT: Verdomme nog aan toe! *(tegen KATERINA)* Haal hem daar af!

KATERINA: Jooshy! *(Opa!)* *(ze rent ANDREAS achterna die wegvluicht, hij grijpt de handvaten van de kruiwagen op het moment dat BERT en BOB opnieuw de vuilniszak erin willen tillen)*

BERT: Komaan! Eén... twee... *(vooraleer hij 'drie' kan zeggen duwt ANDREAS de kruiwagen voorbij hem, zingend rent hij ermee naar de open keukendeur en af)*

BERT en BENNY: *(samen, roepend)* Kom daarmee terug!

KATERINA: Jooshy! Poosha! *(Opa! Stop!)*

BOB: *(komt haastig op langs de voordeur)* Dat mens kon niet lachen met die mop van die twee nonnen en die ezel. Zal ik anders die mop vertellen van die twee pastoors en die ezel? *(wil terug buitengaan)*... Oei, ze is daar

BERT: Naar de keuken!

BENNY: Naar het raam!

(BERT wil naar de keuken rennen en BENNY naar het raam, vermits ze beiden een uiteinde van de vuilniszak vasthouden, scheurt deze open en valt de inhoud op de vloer, samen met de vier Aldi zakken bestaat de inhoud uit verscheidene voorwerpen die in ziekenhuisgaas verpakt zijn, sommige voorwerpen zijn duidelijk herkenbaar als armen en benen, andere zijn vormloze dingen van verschillende afmetingen, het gaas vertoont bloedvlekken, een hoofd zien we nog niet, de drie acteurs reageren op de stank)

BERT, BOB en BENNY: *(samen)* Wat een stank!

(ze vallen alle drie op de knieën en proberen wanhopig alle rotzooi weer in de gescheurde zak te schuiven, op dat moment komt mevrouw De POTTER met een attaché case in de hand op langs de open voordeur, ze ziet de drie mannen op de vloer)

DE POTTER: *(opgewekt)* Goeie morgen, ik ben mevrouw De Potter van het adoptiebureau.

(Bert, Bob en Benny kijken haar verbijsterd aan. Ze hebben alle drie een lichaamsdeel in de hand. Bij het zien van mevrouw De Potter verstopten ze

dat achter de rug, behalve Benny die een arm met hand vast heeft. Hij steekt die omhoog).

BENNY: Hallo, ik ben Benny...Vanderslaghmolen!

MUZIEK / LICHT UIT/ DOEK

TWEEDE BEDRIJF

(De klok moet tijdens de pauze stilgezet worden zodat de tijd in het tweede bedrijf doorloopt vanaf de tijd aan het einde van het eerste bedrijf)

DE POTTER: Goeie morgen Ik ben mevrouw De Potter van het adoptieburea. (ze loopt tot bij de drie mannen en steekt een hand uit, plots wordt ze getroffen door de stank, ze slaat een hand voor de neus en wankelt achteruit) Phoe, wat een stank!

BERT: *(snuffelend)* Ja, niet slecht, hè? *(hij gebaart driftig naar BOB en BENNY dat ze de rommel moeten opruimen, hij loopt naar mevrouw De POTTER terwijl hij zich probeert te gedragen alsof er niets aan de hand is, tijdens de dialoog neemt hij haar jas aan en hangt hem aan de kapstok, hij biedt haar de hand)* Ik ben Bert Vanderslaghmolen. Mijn echtgenote en ik zijn allebei hoogst blij met deze heuglijke dag die een glorieus moment in ons leven betekent. Mag ik u vragen in de eetkamer plaats te nemen? *(hij leidt mevrouw De POTTER, die nog steeds de neus dichtknijpt, met zachte aandrang naar de eetkamerdeur)*

BENNY: *(tegen BERT)* Ik ga een nieuwe vuilniszak halen! *(hij rent naar de keuken)*

BERT: *(vrolijk tegen mevrouw De POTTER)* Hij gaat een nieuwe vuilniszak halen. *(op gewichtige toon)* Vuilniszakken moeten te allen tijde buiten het bereik van kleine kinderen gehouden worden vanwege het verstikkingsgevaar.

BENNY: *(haast zich terug vanuit de keuken met een grote zak en twee spuitbussen met luchtverfrissers waarmee hij driftig in het rond spuit)* Eén vuilniszak komt eraan!

DE POTTER: *(dekking zoekend, verbijsterd)* Mijnheer, dat lijken wel stukken van een lijk! *(Bob en Benny steken de stukken van het lijk vliegensvlug terug in de zak)* Mag ik vragen wat dit te betekenen heeft?

BERT: O, is het dat waar u zich zorgen om maakt? Da's allemaal namaak.

DE POTTER: Namaak?

BERT: Replica's. Goed nagemaakt hé...Da..Dat is voor de repetities!

DE. POTTER: *(verwonderd)* Voor de repetities?

BERT: *(tegen Bob en Benny)* Neem maar eventjes pauze, jongens.

(Bob en Benny haasten zich met de vuilniszak naar de keuken op het moment dat de keukendeur opengaat en KATERINA opkomt met de kruitwagen, ANDREAS zit in de kruitwagen en speelt 'I feel pretty', BOB grijpt ANDREAS' been en rukt hem uit de kruitwagen, ANDREAS zingt nog enthousiaster en

AF begint met BOB te dansen. Omwille van mevrouw DE POTTER valt BOB mee in – alsof dit deel uitmaakt van de ‘repetitie’ – en danst met KATERINA naar de trap. Terwijl KATERINA en de trompetspelende ANDREAS naar boven schuifelen, tillen BOB en BENNY – eveneens zingend en dansend – de vuilniszak in de kruiwagen, BOB opent de keukendeur en BENNY rijdt de kruiwagen af, BENNY komt weer op, hij en BOB maken een buiging aan het eind van hun ‘voorstelling’ en verdwijnen in de keuken, de deur achter zich sluitend. Mevrouw DE POTTER heeft dit allemaal met verbijstering gevolgd, ze draait zich vragend om naar BERT)

Niet slecht voor een repetitie hé, de swing kan hier en daar nog beetje beter en aan onze ‘ouwe’ is nog een beetje werk, maar dat komt in orde.

DE POTTER: Wat zijn jullie hier aan het uitspoken?

BERT: (*denkt als gek*) We zijn bezig met euh... een repetitie voor een theatervoorstelling

DE POTTER: Een theatervoorstelling?

BERT: Ja! Een experimentele theatervorm. Nog nooit vertoont!

DE POTTER: Dat waren dus geen echte lichaamsdelen? (Bert bevestigt van nee) Maar die stank dan?

BERT : Aha, die stank! Is dat slim of wat? Een mengeling van formaldehyde, pesticide en fraticide.

DE POTTER: Formaldehyde, pesticide en..?

BERT: (*aanvullend*)..en fraticide) Dat maakt het allemaal heel realistisch, niet waar?

DE POTTER: Een rare vorm van theater als u het mij vraagt.

BERT: Ja, op het ministerie van cultuur vonden ze dat er wat tegengas mocht tegen al die flut programma’s van tegenwoordig: boer zoekt koe, blind bedrogen, fretten en tetten...En zo kwamen op het idee om Shakespeare vanonder het stof te halen..en euh..hij was direct akkoord!

DE POTTER: (toont interesse) En welke Shakespeare heeft u gekozen?

BERT: Euh..de William hé, hij is de beste van allemaal. Van hem spelen we...euh.... ‘Titus Andronicus’. Ge weet wel, wraak, liters bloed, afgehakte armen en benen..

DE POTTER: (*onder de indruk*) ‘Titus Andronicus’? Een interessante keuze. Nu ja, als u bezig bent met de voorbereidingen van uw theaterstuk kunnen we onze afspraak misschien beter verzetten?

BERT: (zijn GSM gaat af) Hey, hallo schat..(dan tegen De Potter)..Het is mijn echtgenote..

DE POTTER: Uw echtgenote?..

BERT: (tegen DE Potter) Ze wou niet naar mij luisteren dat de afspraak..(in de GSM)..Nee schat, de secretaresse van mevrouw DE POTTER heeft gelijk, de bijeenkomst was hier..(tegen DE POTTER)..Ze wil toch weer het grote gelijk hebben hé...Hoo, vrouwen!..(lacht wat onnozel tegen DE POTTER, dan terug tegen LINDA)..Ja...prima, we kijken er naar om u hier te zien...Dag

schatje..(haakt in, opgewekt...) Zullen we een lekker kopje koffiedrinken en alvast beginnen?

DE POTTER: *(verrast, verontwaardigd)* Ik kan onmogelijk met mijn interview beginnen als uw vrouw er niet bij aanwezig is.

BERT: Ze zal maar tien minuutjes wegblijven. *(gebaart naar de eetkamer)* Ik breng alvast de koffie. En we hebben broodjes en cake, yamyam!

DE POTTER: Dit komt heel ongelukkig uit, ik heb vandaag nog andere kandidaat-ouders te zien. Mijn tijdschema raakt anders hopeloos achterop.

BERT: Ja sorry...een jammerlijk misverstand. *(opent de deur van de eetkamer)* Hierbinnen is het rustiger, hier heeft u minder last van de repetities. *(declamerend)* 'O, voor de muze van het vuur, dat is de vraag, Brutus!!! Misschien om vaker te slapen en te dromen, Ophelia!!!

(mevrouw DE POTTER deinst een beetje terug van BERTS 'opvoering')

Naar mijn mening is het voor het kind heel belangrijk om met cultuur op te groeien, vindt u dat ook niet?

DE POTTER: Ja zeker, dat wel, mar euh...

BERT: Al dat gedoe van handjes draaien en koekenbakken vlaaien en koeken bakken vis... Wat kinderen echt willen is de pure vorm van theater... *(declameert)*... 'De winter van onze verontrusting bloeit open in een glorieuze zomer' *(haastig)* Ik breng je zo dadelijk koffie... *(hij werkt mevrouw DE POTTER richting de eetkamer.),*

(aan het raam verschijnt het hoofd van een vertwijfelde BENNY)

BENNY: Het is zover, het spel zit op de wagen!

(mevrouw DE POTTER kijkt verbaasd naar BERT)

BERT: Wij brengen de moderne versie van Titus Andronicus... *(tegen BENNY)* Doe dat opkomen nog eens opnieuw Titus...Maar nu met meer overtuiging! *(tegen mevrouw DE POTTER die hij de eetkamer induwt)* Ik kom direct hoor! Met koffie!

(mevrouw POTTER gaat een beetje verward in de eetkamer, BERT sluit de deur achter haar en leunt er vermoeid tegenaan, BENNY klimt naar binnen en rent naar de keuken)

BERT: *(verbaasd)* Wat is er verdemme nu weer gebeurd?

(BENNY opent de keukendeur en BOB komt buiten adem op met de kruiwagen waarin nog steeds de vuilniszak met het lijk ligt, BENNY slaat de deur dicht en BOB zakt neer op de kruiwagen, happend naar adem)

BERT: *(verbijsterd tegen BOB)* Van die zak wordt verondersteld in dat die in onze Benny zijne auto ligt en op weg is naar het containerpark! *(BOB is niet tot praten in staat, hij maakt een afwerend handgebaar. Tegen BOB)* Waarom is dat niet gebeurd? *(BOB wuift ademloos)*

BOB: Dat komt door de polies!

BERT: Welke polies?

BOB: (kan weer) Diegene met wie dat gij de slimmerik hebt uitgehangen! ^{Zij} Hij was in de straat hierachter onze Benny zijne auto aan het doorzoeken. We komen met de kruiwagen de hof uit gereden, staat die daar de nummerplaat van onze Benny zijne auto te controleren!

BENNY: (tot Bert) Bert voor dat ge u weer kwaad maakt...Ik was, morgen mijn eerste werk hé, vast van plan om de autotaks en mijn verzekering in orde te brengen, eerlijk waar!

BERT: (vol ongeloof) Benny, vandaag of morgen doe ik u iets aan hé!

BENNY : En ik heb me laten inschrijven in de rijsschool om opnieuw een rijbewijs te behalen. Voor een afspraak te maken bij autokeuring heb ik nog geen tijd gehad. Maar dat breng ik ook in orde. Ge ziet ik ben van goeie wil hé!

(BERT steekt wanhopig de handen in de lucht)

BOB: Dat is het minste van de zorgen. Maar welle stonden daar wel met onze kruiwagen op de trottoir.

BENNY: Ik ben dan zo koel en clever om tegen die polies te zeggen dat wij uw tuiniers waren.

BERT: Mijn tuiniers?!

BENNY: (gebaart naar de vuilniszak) ja, van tuinonderhoud 'Groene vingers' en dat dit materiaal voor de tuin was.

BERT: En de auto dan?

BOB: Geen probleem, ik heb gezegd dat die u was. ^{VAN}

(BERT worstelt om kalm te blijven)

BENNY: (tegen BERT) Kun je ons efkes een stand van zaken geven over wat er hier allemaal gebeurd is sinds die madame De Potter hier is binnengevallen?

BERT: (tracht kalm te blijven)) Een stand van zaken?...De familie Vanderslaghmolen is aan het repeteren voor hun nieuw toneelstuk Titus Andronicus, ze hebben daar wat armen en benen voor nodig, ze zorgen zelf voor de stank en ze zijn er nog niet uit wat dat ze met die armen en benen gaan doen! (Bob en Benny snappen er niet veel val)

BOB en BENNY: (samen) Nu weten ten minste van iets! Goeie samenvatting Bert!

(de deurbel gaat, ze schrikken)

BENNY: Dat moet die flik zijn!

BERT: Denkt ge dat?

BENNY: Hij zei dat hij nog een woordje met jou wilde klappen.

KATERINA: (komt aanrennen van boven) Eyo. Jooshy eem ushtar shoom ee simore! (Nee. Mijn opa is heel erg ziek!)

BERT: Wat nu weer!

KATERINA: Jooshy eem (Mijn opa!) (Ze wijst naar boven en doet een ouwe man na) Po vee-ell (Hij is ziek) (ze doet iemand na die aan het overgeven is)

BOB: (tegen BERT) Mijn gedacht is die ouwe aan het overgeven.

BERT: Verschiet gij daar van? Hij heeft verdomme een hele fles cognac leeggezopen! Geen wonder dat hij tut is. *(doet iemand na die aan het overgeven is, de deurbel gaat opnieuw, BERT tot Benny)* Kijk eens of die polies er is. *(wijst naar de kruiwagen)* En doe die kruiwagen naar achter.

ANDREAS: *(verschijnt bleek en zwak op de overloop met een sigaret in de mond en in de hand een voor een derde gevulde fles cognac, zwijmelt de trap af)* Yam ketch! *(Ik ben ziek!)*

KATERINA: Jooshy! *(OPA!)* *(ze rent naar ANDREAS, dan tot de andere)* Jooshy Po vee-ell. *(OPA. HIJ IS ZIEK)*

BERT: *(tegen BOB)* Die vent moet terug naar boven! *(tegen BENNY)* En jou wil ik niet meer zien tot je terug bent van het containerpark!

BENNY: *(wijst naar de vuilniszak)* Als we die zak samen met die citroenen en dat zout begraven hadden hé dan was daar nu al niets meer van te zien. Dat had allemaal al opgelost geweest.

BERT: Uit m'n ogen, jij!

(BENNY met de kruiwagen naar de keuken en af)

ANDREAS: Po ma pairzheet! *(Ik moet opnieuw overgeven!)* *(gedurende de volgende dialoog zwijmelt hij tot achter het opklapbed en gaat over de rugleuning hangen)*

KATERINA: Aye doata vee-ell persen. *(Hij moet weer overgeven.)* *(ze bootst weer iemand na die aan het kotsen is)*

BOB: *(tegen BERT, gebarend)* Volgens mij moet die terug overgeven.

BERT: Dat zie ik ook wel! *(tegen BOB)* Ga naar je appartement en roep door het venster naar die polies. Probeer die daar weg te krijgen.

BOB: Hoe moet ik dat doen?

BERT: Dat is eender hoe..Euh..zeg hem dat ze daar achter de hoek aan het inbreken zijn..

BOB: Aan het inbreken?.. Bij wie?.. *(hij aarzelt even, er komt geen reactie, hij haast zich naar boven en af)*

BERT: *(tegen KATERINA)* Komaan! *(doet een beverige oude sukkel na)* Opa moet naar die slaapkamer daar *(wijst)*. Onderweg kan hij desnoods nog eens overgeven in het toilet. *(hij speelt overgeven en vervolgens doorspoelen)*

(BERT en KATERINA hijsen de kreunende ANDREAS overeind als mevrouw DE POTTER in de deuropening van de eetkamer verschijnt)

DE POTTER: Meneer Vanderslaghmolen

(BERT en KATERINA laten de kreunende ANDREAS vallen, hij valt op de rand van het opklapbed en zo op de vloer, hij werkt zich overeind en gaat weer over de rugleuning hangen)

BERT: Ha madame De Potter...euh..we waren net aan de scène met de de massamoord aan het inoefenen...

DE POTTER: Dat zal wel maar euh ..uw vrouw blijft nu toch wel heel lang wel meneer Vanderslaghmolen. Ik denk dat we de koffie maar beter kunnen vergeten.

BERT: Neenee, zij is op komst.

BENNY: *(paniekerig op uit de keuken, met de kruiwagen met de vuilniszak)* Die flik komt langs achteren! *(hij kiepert de zak op de vloer bij de opklapbed, bevriest dan als hij mevrouw DE POTTER ziet)*

BERT: *(tegen mevrouw DE POTTER)* Dit is het meest spannende gedeelte van de voorstelling! *(hij sluit de deur van de eetkamer voor haar neus en rukt de deur van de slaapkamer open)*

BENNY: *(werkt de vuilniszak op het opklapbed)* Hij zal langs achteren gekomen zijn omdat er niemand de deur opendeed.

BERT: Heel slim bedacht, Benny.

BENNY: *(tegen ANDREAS die over de rug van de opklapbed hangt)* Komaan ome Willem *(hij probeert het opklapbed open te trekken waardoor ANDREAS erachter valt)*

BERT: Wat doe jij nu?

BENNY: Ik ben het bewijsmateriaal aan het verstoppen.

BERT: Jongens toch, in wat voor een zottekot zit ik hier? *(BENNY probeert het bed opnieuw open te trekken, de vuilniszak zit in de weg)* Alsjeblieft, zeg! *(BERT en BENNY trekken met z'n tweeën aan het mechanisme van het opklapbed, deze keer gaat het bed open, de zak valt erin, ze klappen alles weer dicht, BERT gebaart naar de keuken)* Probeer die polies tegen te houden!

BENNY: Weet ge wat? Ik zal hem die mop vertellen van onze Bob. Die van die twee nonnen en die ezel. *(gaat richting keuken)*

BERT: *(sleurt ANDREAS overeind)* Jij, slaapkamer! *(hij draait ANDREAS half rond en sleept hem bij het zitvlak van diens broek naar de slaapkamer.)*

KATERINA: *(wild gebarend)* Nook doohert ta ma trytony kooshtoo jooshy! *(Dat is geen manier om mijn opa te behandelen!)*

BERT: *(maakt zich ook kwaad)* Maske, gij begint ook op mijn systeem werken zelle. *(hij sleept Andreas verder)*

KATERINA: Moss, a berteet moo-ah, ashtoo! *(En roep niet zo tegen mij!)*

(De agent komt op uit de keuken, zelfbewust duwt ze Benny achterwaarts voor zich uit, BERT en KATERINA zien hem niet)

KATERINA: Tsee goodsun termer traytosh kushtoo! *(Hoe kun je me zo behandelen!)*

(maakt er boze gebaren bij)

BERT: *(loopt dreigend naar KATERINA)* Naar binnen, jij! *(hij draait haar in de gewenste richting, maar ze keert zich weer om)*

KATERINA: Traygamar shooma respect per poo-ah geethastoo! *(En ik eis respect van jou)*

BENNY: *(zit op het opklapbed, glimlacht geduldig naar de agent tegen BERT)* We hebben een bezoeker.

BERT: *(tegen BENNY)* Klep dicht! *(tegen KATERINA)* En gij met uw schoon kont ...hup, naar die slaapkamer!.. *(hij beseft wat BENNY gezegd heeft, hij draait zich om en ziet de agent. Tegen KATERINA, veel vriendelijker pratend nu, op het idiote af)* Jij – teruggaan – in de slaapkamer – Adriatica, vrouwtje. *(het volgende begeleidt hij met gebarentaal)* Ga maar lekker wat rusten, zodat die vervelende corona vlug uit je mooie lijfje is. Laat mij nu maar praten...*(gebaart naar de agent)*..die madame die er als een vriendelijke agent uit ziet, maar die zeker en vast ook weet hoe zij moet afrekenen met gangsters en criminelen... *(maakt gebaren alsof hij een machinegeweer hanteert)*

KATERINA: *(aarzelend)* Oké... *(ze verdwijnt in de slaapkamer)*

BERT: Sorry, agent, het is een beetje een moeilijke morgen.

AGENT: Ik heb bij de voordeur staan wachten.

BERT: *(vriendelijk)* Gelukkig dat je de weg naar de achterdeur gevonden hebt.

AGENT: *(kordaat)* Volgens de verklaringen van uw twee tuinmannen...

BERT: Euh...Wie?..Haja...Euh..Gaston en Leo...

AGENT: *(negeert dat laatste)* ..Euh ja...dus, die verklaringen samen met het bezit van een witte camionette die u...

BOB: *(verschijnt haastig op de overloop)* Het is in orde, er is niets meer te zien van die polies..*(hij zwijgt als hij de agent in de gaten krijgt)* ..Euh...Er is niets meer te zien van die politie...polieppenschimmel op de Azalea's. *(zwijgt twee tellen)* Ik ga nu de geraniums controleren. *(rent weer naar boven)*

BERT: *(na een korte pauze tot Bob)* ..Dank je wel Bob..euh Gaston...Wat vroeg u ook alweer agent?

AGENT: Wel uw twee tuiniers die beweerden dat de peugeot partner die achteraan in de straat geparkeerd staat...*(de agent wordt onderbroken door mevrouw DE POTTER die in de deuropening van de eetkamer verschijnt met een tablet in de hand)*

DE POTTER: *(opkomend, roepend)* Mijnheer Vanderslagmolen...

BERT: *(Laat zich niet van de wijs brengen, roept)*...Cut..twee minuten pauze..Ja agent?..**DE POTTER:** Neem me niet kwalijk dat ik de repetitie stoort. Doe maar gerust verder, agent. Speelt u de rol van Titus Andronicus? *(BERT wringt zich in bochten)*

BERT: Nee,nee...Zij speelt niet me. Zij is een echte...Is het niet agent?

AGENT: Jazeker. Ik ben agent Cools. Kristel Cools.

DE POTTER: Er zijn toch geen problemen bij de familie Vanderslagmolen?

BERT: Nee, nee, nee, nee! *(hij wil haar weer naar de eetkamer leiden, maar ze blijft staan)*

AGENT : Gaat het ondertussen al wat beter met mevrouw Vanderslagmolen?

BERT: Euh..Beter?.. Ja,ja!..*(probeert haar opnieuw weg te krijgen)*

AGENT: Ze ging daarnet toch naar de slaapkamer? *(de anderen kijken haar aan, de agent tegen BERT)* Je zei haar dat ze wat moest gaan liggen, wat gaan nusten..

DE POTTER:*(verbaasd)* Voelt uw vrouw zich niet goed mijnheer Vanderslaghmolen?

BERT: *(tegen mevrouw DE POTTER)* O, Die mevrouw Vanderslaghmolen, mijn vrouw, bedoelt u. Ik dacht dat je de vrouw van mijn broer *(gebaart naar BENNY)* bedoelde, ook een mevrouw Vanderslaghmolen natuurlijk.

AGENT: Uw broer? Ik dacht dat dit één van uw tuinmannen was?

BERT: Dat klopt, hij is mijn broer en mijn tuinman, van tuinonderhoud Groene vingers. Zo is het toch hé... Leo?

BENNY: *(staat op)* Zo is dat. Ik en mijn andere broer doen heel wat tuinonderhoud voor Bert.

BERT: Die andere broer is ^{gaston} en daarmee ook mijn andere tuinman. Ik besepte niet dat mevrouw De Potter met haar vraag bedoelde of er nog geen teken was van mijn vrouw Linda..euh van mijn vrouw Adriatica bedoelik. Ik dacht dat ze Nellie bedoelde, die getrouwd is met Benny...euh met Leo. *(gebaart naar BENNY)*

BENNY: *(opstaand)* Precies, mijn vrouw Nellie, die geen bijnaam heeft. BOB is niet getrouwd. *(mevrouw DE POTTER en de agent kijken verward)*

BERT: Precies. ik wou net gaan vertellen dat mijn vrouw thuis was en in bed lag om te rusten.

DE POTTER: *(verveeld)* Mijnheer Vanderslaghmolen wanneer kan ik nu eindelijk uw vrouw spreken?

BERT: Ik zal proberen haar wakker te maken.

DE POTTER: We hebben een nog hoop papierwerk te doen! Heel wat officiële formulieren en documenten moeten doorgenomen worden. Ik begin me af te vragen wat er hieraan de hand is, mijnheer Vanderslaghmolen.

BERT: *(Sussensd)* Ik zal mijn vrouw uit bed halen en dan kunnen we er meteen invliegen! *(Bert met De Potter richting eetkamer)*

DE POTTER: Mijn geduld is stilaan op Mijnheer Vanderslaghmolen? Als u dat maar weet!

BERT: wat ongedurig) Jaa!..(werkt De Potter buiten, dan)..Onnozel Trees! *(De Potter gaat de eetkamer)*

AGENT: tegen Bert) Mijnheer Vanderslaghmolen, ik wou u nog een paar dingen vragen

BERT: Kan dat morgen niet?..Het is hier nogal hectisch geweest ziet u.

AGENT: *(opkijkend)* Nee, dat kan ik niet. Me dunkt dat ik hier al tijd genoeg verspeeld heb.*(schraapt de keel)* Volgens de getuigenissen van uw twee tuimannen, tevens uw twee broers, bent u de eigenaar van de Peugeot partner die achteraan uw tuin geparkeerd staat?..

BERT: Als die twee komieken, Gaston en Leo, dat zeggen heb ik daar weinig tegen in te brengen zeker?

AGENT: (Bent u de eigenaar of niet?)

BERT Ja, dan zeker.

AGENT: De rijtaks is niet betaald.

BERT: (*verbaasd*) De rijtaks niet betaald? Oei, en ik ben zo een stipte als er iets moet betaald worden!

AGENT: Beter gezegd: de rijtaks is niet meer betaald sinds 2023. Ik begin vermoedens te koesteren meneer Vanderslaghmolen dat er meer aan de hand is met u. U heeft me al een onzinnig verhaal verteld omtrent uw camionnette en de al of niet bestaande coronabesmetting van uw vrouw.

BERT : Ik begrijp er niets van. Ik heb dat zelf overgeschreven! Er moet een computerfout gebeurd zijn. Dat kan niet anders. Die computers van de overheid die lopen allemaal op krukken! Dat is algemeen geweten!

AGENT: Ik heb niet de hele dag om naar deze onzin te luisteren. Ofwel breng je morgen het desbetreffende betalingsbewijs naar het politiekantoor ter controle, zo niet zal er proces verbaal opgemaakt worden. (*gedurende de volgende dialoog: het zitgedeelte van het vouwbed springt omhoog achter BERT en de agent, Benny ziet dat en duwt de zitting naar beneden, ze springt opnieuw omhoog, Benny duwt haar snel naar beneden en gaat erop zitten*)

BERT: (*dramatische toon*) Leo, zit daar zo maar niet te zitten en zeg ook eens iets. Ge waart er bij als ik dat betaald heb. Zet u recht en spreek!

BENNY: (*denkt even na over BERTS woorden, dan kordaat*) Waarom? Ik zit goed.

BERT : (*van zijn stuk gebracht, doet een stap in de richting van BENNY*) Benny, zet uw lui lijf recht!..

BENNY: (*praat geheimzinnig tot BERT*) Als ik mij recht zet dan ziede die zak liggen!

BERT: (*is zich nu pas bewust van de situatie*) Ooh...euh...Ja, weet ge wat? Ik zet mij er lekker gezellig bij... (*gaat naast Benny zitten, legt zijn arm om de schouder van Benny en zijn hoofd naast dat van Benny*)

BENNY: Zeg zal het gaan jong. Ik ben uw vrouw niet zelle. (*staat recht en gaat naar de agent*) Ik ga met u mee agent voor hij handtastelijk wordt. (*beiden gaan buiten*)

BERT: (*gaat naar de keuken, het bed springt opnieuw open*) Verdoemme!! (*terwijl hij zich weer naar het bed haast, komt LINDA op langs de voordeur, de sleutel uit het slot halend*)

LINDA: (*opkomend*) Bert!

(Bert duikt met het hoofd vooruit op het opklapbed, komt op de zitting terecht die dichtklapt en bonst dan op de vloer, hij kruipt haastig weer op het bed en neemt een ontspannen houding aan, tegen deze tijd heeft LINDA haar sleutel uit het slot gehaald, de deur gesloten en heeft ze zich omgedraaid)

LINDA: (*snel ademend*) Phoe! Ik kon maar geen taxi vinden.

BOB: (op vanuit zijn appartement op de overloop, krijgt LINDA in de gaten, opeens vriendelijk) Hallo, Linda (glimlacht) Tot ziens, Linda. (verdwijnt weer)

LINDA: (wuift BOB minachtend na, ze wendt zich naar BERT die daar wanhopig zit na te denken... Waar is die ellendige mevrouw Potter?

(BERT aarzelt even, wijst dan richting keuken)

LINDA: Dat idiote mens laat me helemaal naar haar kantoor komen, en dan sta ik daar. (haalt diep adem) Hoe ziet ze eruit? Heeft ze al vragen gesteld? (BERT aarzelt even en schudt dan het hoofd) Ze zit toch in de eetkamer, hè? (BERT knikt ontkennend) Heb je haar koffie en broodjes gegeven? (BERT heeft het niet meer. Linda wordt ongeduldig) Voel jij je wel goed? (BERT geeft dan met de hand een 'zo-zo' teken) Weet je wat je doet? Zorg jij voor de koffie terwijl ik mezelf een beetje toonbaar maak. (ze loopt naar de slaapkamer)

BERT: Niet doen! (hij springt overeind en houdt LINDA tegen, gedurende de volgende dialoog zet hij een voet op de zitting van het opklapbed om er zeker van te zijn dat het ding niet kan openspringen en tegelijk probeert hij LINDA te beletten naar de slaapkamer te gaan)

LINDA: (schrikkend) Jezus, wat krijg jij nu zo opeens?

BERT: Niet naar de slaapkamer gaan!

LINDA: En waarom niet?

BERT: Ze is bezet...Door de loodgieter en loodgietersgast.

LINDA: (verbijsterd) Wat doet een loodgieter in onze slaapkamer?

BERT: Zwijg, er was overal water, in de badkamer, in de slaapkamer, op de overloop.. Ik draaide de kraan van de lavabo open en ze brak af in mijn hand.

LINDA: Hoe kan dat nu?

BERT: Versleten zeker Dat water was niet tegen te houden, het was precies de waterval van Coö. (hij haalt zijn voet van de zitting van het bed om stromend water na te bootsen. Zonder dat LINDA het ziet, gaat de zitting open, haastig duwt BERT ze met de voet weer dicht) Je zult je ergens anders moeten opknappen. Doe het in de keuken, daar is ook koud en warm water. (terwijl LINDA in de richting van de keuken loopt, gaat BERT haastig op het opklapbed zitten)

LINDA: God, wat een ochtend! Zorg jij nu maar voor de koffie terwijl ik mezelf toonbaar maak. (ze komt terug en steekt een hand uit opdat hij met haar mee zou gaan)

BERT: Dat zal niet gaan, ik moet de loodgieter gaan helpen in de slaapkamer. Hij weet immers de afsluitkraan niet staan.

LINDA: Aan u heb ik ook veel hé! (ze wil de keuken binnengaan en ziet dan de kruiwagen, ongelovig) Wat doet die kruiwagen hier in huis?

BERT: Dat zit ik me ook al de hele tijd af te vragen.

(LINDA verdwijnt hopeloos in de keuken, BERT rent naar de slaapkamerdeur om die op slot te doen, er is geen geen sleutel, hij zoekt gehaast in zijn zakken, tegen zichzelf pratend) Verdoemme, waar is die sleutel?... (hij pakt de kruiwagen en blokkeert daarmee de keukendeur, daarna rent hij naar de trap,

OP

roept) BOB! Kom naar beneden! (rent daarna naar de slaapkamer, doet de deur open) Hè, jullie twee! (hij rent in de slaapkamer, de deur achter zich sluitend, als BOBS hoofd bovenaan de trap verschijnt en in het rond kijkt)

BOB (vragend) Bert (loopt op de tenen naar beneden) Bert?

DE POTTER: (op vanuit de eetkamer) Meneer Vanderslaghmolen, ik zit daar maar te wachten op... (ze stopt als ze BOB ziet)

BOB: (de kluts kwijt) Aha, leuk u weer te zien, madame de Pot. PROT

DE POTTER: Het is mevrouw De Potter.

BOB: Ja...Juist ja...^{Potter} Potter. Ik ben ne Vanderslaghmolen...

DE POTTER: O ja, dan moet u Gaston zijn?

BOB: ...Euh ...Wie zegt u?...

DE POTTER: Ja, de broer van Leo, U bent toch ook tuinman?

BOB: Tuinman? Wie dan nog?

DE POTTER: Uw broer, Leo.

BOB: Ha, dat wist ik niet...Allee 't is te zeggen

DE POTTER: (naar de eetkamer, wantrouwig glurend naar BOB) Zou zo vriendelijk willen zijn om aan de andere meneer Vanderslaghmolen door te geven dat mijn tijd nu bijna echt op is?

BOB: Welke andere Vanderslaghmolen? Bert of Gaston?

(mevrouw DE POTTER lijkt te willen antwoorden, ze geeft het op en verdwijnt in de eetkamer, de deur met een klap sluitend, de deur van de slaapkamer vliegt open)

BERT: (onzichtbaar) Doe wat ik je zeg en ga naar binnen!

ANDREAS: (komt uit de slaapkamer gestruikeld gevolgd door KATERINA die door BERT naar buiten geduwd wordt, hij houdt haar vast bij de nek en haar middel, ANDREAS ziet er weer gelukkig uit, zijn cognacfles is leeg) Cognac! Cognac!

BOB: Gij hebt precies uw best gedaan ouwe! Uwe lever stond droog zeker?

ANDREAS: Dank oe, dank oe!

(ANDREAS strompelt naar boven, terwijl hij een mars speelt op zijn trompet, BOB smijt de slaapkamerdeur dicht en hij werkt KATERINA in marstempo naar de trap)

KATERINA: Po ma lendon moolligen! (Je doet mijn rug pijn!)

BOB: Ik denk dat je Katerina's slanke lijfje aan het bezeren bent.

BERT: Niet zagen hé maske! (tegen KATERINA) Jij..Naar boven!

KATERINA: (boos) Nook mendozch say yenee vertet kack ee mirray. (Ik vind jou niet erg vriendelijk.)

BERT : Als gij niet maken naar boven , dan ik ga uw billekes eens een goed rood zetten. (maakt met de vlakke hand een dreigende beweging naar haar achterste)

Bob: Tis geen simpele eh.
Kakje om zander...

KATERINA: (haastig) Oké! Oké! (ze rent naar boven, het opklapbed springt open)

BERT: Ik begin dat verdomde bed beu te worden! (hij beweegt zich naar het opklapbed)

BOB: (wijst naar de vuilniszak die erin ligt) Liggen uw stukken en brokken hier nu nog altijd?

BERT: (schreeuwt) Dat zijn NIET mijn stukken en brokken!! (hij klapt de zitting neer)

BOB: (sussend) Van mij zijn die ook niet. Als je dat maar weet.

BERT: Het was een kwestie van de belangrijkste dingen eerst!

BOB: Als je mijn hulp wil, dan moet ik eerst wel weten wat ge iedereen hier wijsgemaakt hebt.

BERT: (ademt diep, ratelt) Uw broer Benny is getrouwd met een griet die Nellie heet en de bijnaam van Linda is Adriatica, wat toevallig ook de naam is die ik aan onze illegale asielzoekster gegeven hebt waarvan de polies denkt dat ze mijn vrouw is, haar moeder dan zit vast zit Brussel maar god zij dank is de loodgieter in de slaapkamer mijn waterlek in orde aan het brengen.

BOB: (opent de mond, weet even niet wat zeggen) ...Kunde dat nog eens herhalen?..(zijn been schiet onverwacht vooruit en begint te beven, hij giechelt en kronkelt terwijl BERT hem bevreedt aankijkt) Ja, sorry maar ik heb mijn gsm op trillen gezet. (worstelt om zijn hand in zijn zak te krijgen, uiteindelijk krijgt hij zijn gsm te pakken en drukt op een knop, praat in de gsm) Hallo?...Hallo...Met wie?...(met engels accent) What joe see?..

BERT: Wie is het?

Seej

BOB: Een zekere Boris, in van dat steenkolen engels... (in de gsm) Hallo?...Yes... Yes....Yes....? En why joe think die are here meneer Boris?... Yes aai understand...(tegen Bert) Hij vraagt naar die twee van hier boven... (wijst omhoog)

BERT: Die vent moet uwe GSM nummer van Katerina haar mama gekregen hebben...Geef die GSM eens hier...(Bert pruttelt tegen)

BOB: Neenee, ik regel dat wel! (in de gsm) Mister Boris...Listent very carefully, i shall say this only once!...Boris..That's not your business...bemoei je met je eigen zaken!... Wath?...Die vraagt wie dat ik ben...I am de king of Katmandoe... Wath?... (tegen BERT)Ha... Hij zegt dat hij mijn ballen eraf komt snijden als ik mijne smoel niet houd. (geeft de gsm aan BERT)

BERT: (in de gsm, vriendelijk) Hallo, mister Boris!... You want Katerina and here granddaddy?...actenly we want that de mother from Katerina come to ~~Brussels~~... O,...you are a fixer...you want money?...How match?...Pfff...treetuizend jeuro's?...No money is back to Calais?!... Hallo?...Hallo?...Die heeft ingelegd! (verstomd geeft hij de gsm terug aan BOB) Dit is allemaal jouw schuld! (ijsberend) Waarom luister ik toch altijd naar jou? Waarom?!

Poes

BOB (loopt BERT achterna) Ze zullen dat geld wel hebben, anders waren ze hier niet geraakt.

(gedurende de volgende dialoog komt ANDREAS op langs de trap achter hen met een verse fles cognac in de hand, nog altijd met een sigaret in een hoek

van zijn mond en met zijn trompet bij zich. Hij loopt gelukkig tot bij het opklapbed en gaat erop liggen terwijl hij van zijn fles drinkt)

BERT: En wat als ze géén geld hebben? Dan zitten we met TWEE zakken met stukken en brokken!

BOB: Als ze dat geld niet hebben dan zul jij het moeten lenen voorschieten?

BERT: Pardon?

BOB: Ik kan dat hé niet, ik ben platzak. En wat is nu 3000 euro voor u?

BERT: Gij denkt dat ik een ezel staan heb die geld kakt?

BOB: Ik zal aan Katerina eens vragen of ze dat geld hebben. (ANDREAS begint op zijn trompet te blazen) Gij hent ook al honderd hé!

BERT: (tegen ANDREAS) We willen je iets vragen!

(BERT en BOB hijsen ANDREAS overeind)

ANDREAS: Eyo, eyo! Po endee-em shoomay ma meer tarny! (Nee, nee! Ik voel me al veel beter!) (hij klopt op zijn buik en steekt een duim op tegen de fles cognac)

BOB: Andreas, Andreas... Boris telefonski... Ring, ring..

ANDREAS: Tay doo-ah! (Ik hou van jou!) (hij omhelst BOB)

BERT: (rukt ANDREAS van BOB weg) Jij hebben geld? (doet het 'geld' teken met duim en wijsvinger)

ANDREAS: Tay doo-ah etchay tee, geethastoo! (Ik hou ook van jou!) (hij omhelst TOM) Bert

BOB: (rukt ANDREAS van BERT weg) Hé, zeg! (toont ANDREAS zijn gsm) ...Boris..ring,ring..Allo,allo..

ANDREAS: (pakt de gsm uit Bobs hand) Allo, Allooo! (tegen Bob, maakt minachtend gebaar)

BERT: Luister nu eens! You money for Boris? Money?..

ANDREAS: (begint te zingen) Money, money, its so funny, funny,funny, money..

KATERINA: (verschijnt bovenaan de trap en kijkt verbijsterd toe) Jooshy! Koo jay? (Opa, waar zit je?) (komt naar beneden)

BOB: (tegen ANDREAS) Kom hier!

KATERINA: Joosh! Hidar lart! (Grootvader, kom terug naar boven!)

BOB: (grijpt KATERINA beet) Katerina! Luister eens! (hij toont haar zijn gsm) Boris, getelefoneerd!

KATERINA: (geschrokken, wijzend naar gsm) Booreesee telefonoy! (Boris heeft getelefoneerd!)

BERT: Heb je geld? (hij vist een biljet van vijf euro uit zijn zak) Money for Boris!

KATERINA: (bang, ze begrijpt het nu) Money! Boris! Yays! Yays! (ze knikt nadrukkelijk en begin dan haar rok op te lichten) For Boris! For Boris!

(KATERINA haalt een gevulde envelop uit haar onderbroek)

ANDREAS: *(opstaand, wijst naar het geld)* Boris!...Boris!..Bah! *(maakt wegwerpgebaar)*

BERT: Boris bring you to Brussels?...to Broezel...for money? *(hij doet het besturen van een auto na)*

KATERINA: *(paniekerig)* Boris?! No! No Boris! *(doet ook het besturen van een auto na)* Marmee! Marmee!..Mama!..Broezel!

BERT: Neenee...euh...Boris...he is coming hier... to take you...

KATERINA: Hiere? *(tegen ANDREAS, boos)* Hey! Boris hiere! *(doet rijden met een auto na)* No Broezel?

ANDREAS: *(wijpt op het opklapbed)* No Boris!..Broezel!...Boris..*(hij demonstreert een karateslag)*

KATERINA: *(boos, duim naar beneden)* Boris..*(ze spuwt verachtelijk op de vloer, BERT veegt zijn schoen af)*

ANDREAS: *(eveneens boos, duim naar beneden)* Boris..Bah *(hij spuwt, BERT veegt zijn gezicht af)*

DE POTTER: *(verschillende papieren in de hand, nijdig op uit de eetkamer)* Is er al enig nieuws van...*(wanneer ze ANDREAS bezig ziet, zwijgt ze)*

ANDREAS: *(ziet mevrouw DE POTTER en blijft staan, gebaart naar haar)* Aha...madamme Boris?

BERT: *(doet een snelle stap vooruit en trekt ANDREAS naar zich toe)* We hebben de repetities hervat Mevrouw DE POTTER. Ome Willem liet zich weer een beetje meeslepen. Hij speelt met het idee om zijn personage de allures te geven van de Godfather. Misschien gaan we daar wel in mee, hé Bob?

BOB: *(hem verbeterend)* Het is Gaston, van Gaston en Leo..

DE POTTER: Het is nu wel duidelijk dat uw repetities in de weg zitten om onze overeenkomst te finaliseren.

BERT: Welnee, we zijn net klaar! *(tegen ANDREAS)* Bedankt ome Willem, goed gespeeld ome Willem en nu...(blaast) fwiiet...wegwezen, oom ome Willem. *(duwt ANDREAS richting trap)*

BOB *(refererend naar ANDREAS en KATERINA)* Dat was ome Willem. En dit hier is ons nichtje Clara, Clara Huppeldepup,..die mevrouw Andronicus speelt.

(KATERINA maakt een revérence)

DE POTTER: Meneer Vanderslaghmolen!

BERT: ja, Mevrouw De Potter?

DE POTTER: Voor de laatste keer: als u en uw vrouw niet binnen de twee minuten klaar zijn voor ons interview, dan ben ik vertrokken naar mijn volgende afspraak!

BERT: Twee minuten? Oké. *(tot de anderen)* Wat zeggen we dan als familie?

BOB: Da-ag.

KATERINA: Da-ag. *(maakt weer een revérence)*

ANDREAS: Da-ag, madamme Boris (*maakt een buiging, mevrouw DE POTTER staart even naar hem en gaat dan af naar de eetkamer*)

BERT: (*tot BOB*) Breng ze naar boven tot die Boris hier is. (*hij opent het opklapbed*) Ik zal ondertussen het bezwarend materiaal wegwerken.

ANDREAS: (*steekt zijn fles cognac op en laat ze per ongeluk vallen in het open opklapbed, hij kruipt erin om de fles te pakken*) Aiaiai cognac! Cognac go! (*duikt in de zetel*)

BERT: Maak dat je daaruit komt! (*hij pakt ANDREAS bij de kraag en tilt hem op, ANDREAS laat zijn trompet vallen*)

ANDREAS: Trompet! Trompet!

BERT: Eruit, verdomme! (*hij grijpt ANDREAS beet*)

LINDA: (*door de deels openvliegende keukendeur*) Alles is klaar! (*de deur gaat maar een stukje open en knalt tegen de kruitwagen, de anderen bevroren bij het horen van LINDA's stem*)

BERT: (*met aandrang fluisterend tegen ANDREAS*) Verdomme! Terug erin!

ANDREAS: Eyo, eyo, eyo. (*Nee, nee, nee.*)

BERT: (*probeert de zitting te sluiten bovenop ANDREAS*) Ja, ja, ja! (*tegen BOB*) En gij naar boven met haar!

BOB: Dat moet ge mij geen twee keer zeggen. (*tegen Katerina*) Come on Pussycat!

AF (*BOB en KATERINA rennen de trappen op*)

ANDREAS: Poe may zeehet freemach (*Je doet me stikken.*)

BERT: (*sissend*) Hou uwe mond en blijf erin! (*hij dwingt ANDREAS neer in het opklapbed, slaat de zitting neer en gaat erop zitten*)

LINDA: (*worstelend om door de deels open keukendeur te geraken – ze heeft niets gezien van wat er net gebeurd is*) Wie heeft die stomme kruitwagenhier gezet? (*ze geraakt eruit op het moment dat BOB en KATERINA boven verdwijnen, nijdig duwt ze de kruitwagen in de keuken en slaat de deur dicht, ze draait zich om en kijkt verbaasd naar BERT die glimlachend op het opklapbed zit*) Ik dacht dat jij naar de loodgieter zijn kraan aan het zoeken was?

BERT: Dat is allemaal al gemaakt, ze zijn al weg.

LINDA: Des te beter. Laten we nu maar naar mevrouw DE POTTER gaan. Dan kan eindelijk alles in orde gebracht worden! Nu gaat het gebeuren! (*steekt uitnodigend de handen uit naar BERT*)

BERT: Nee,nee, ik blijf hier zitten.

LINDA: (*verbaasd*) Pardon?

BERT: Ik heb je al gezegd dat ze ons apart wil zien, gij als eerste. Dus blijf ik hier eventjes zitten. zitten, Van zodra gij klaar zijt, dan kom ik.

LINDA: Gij zijt nog zenuwachtiger dan ik hé? En ge ziet er ook slechter uit.

BERT: Als ge dat maar weet. (*hij wipt omhoog, ANDREAS probeert van onder hem de zitting omhoog te heffen, BERT glimlacht en wipt nog eens omhoog, LINDA kijkt verrast toe*) Ik ben zo nerveus dat ik ervan zit te springen! (*hij demonstreert*)

een hevige rilling. Wanneer LINDA het opgeeft en zich afwendt naar de deur van de eetkamer, wipt BERT opnieuw omhoog, hij slaat met geweld de zitting neer)

ANDREAS: Auwwww! (bij dit geluid blijft LINDA staan om naar BERT te kijken)

BERT: (het geluid van ANDREAS imiterend) Auwwww, je ziet er schitterend uit!

LINDA: Je zou er beter aan doen jezelf een beetje op te knappen voor je bij mevrouw Potter moet gaan zitten. (wanneer ze zich weer omdraait en de deur van de eetkamer opent, klinkt er een lage noot van ANDREAS' trompet, LINDA draait zich met een ruk om en kijkt naar BERT, opnieuw het geluid van de trompet, BERT verheft zich een beetje, gaat weer zitten en kijkt verontschuldigend)

BERT: Ik denk dat Benny's probleempje besmettelijk is.

LINDA: In hemelsnaam, doe dat niet voor de neus van mevrouw De Potter!

DE POTTER: (verschijnt boos in de deuropening van de eetkamer, haar attaché case onder de arm geklemd) Sorry, meneer Vanderslaghmolen, maar...(ziet Linda) O!

BERT: (nog steeds zittend, vrolijk) Mevrouw De Potter....euh...Dit is mijn echtgenote... mevrouw mijn echtgenote dit is Potter...De Potter

LINDA: (werpt BERT een woeste blik toe, daarna enthousiast) Hoe maakt u het, mevrouw De Potter? Ik ben Linda Vanderslaghmolen. Mijn excuus voor de verwarring, dat was duidelijk onze fout.

DE POTTER: Het spijt me, mevrouw, maar ik kan absoluut niet langer wachten, ik moet NU weg.

LINDA: Toch niet voor u met ons gepraat heeft, alstublieft!

POTTER: Ik heb een interview met een ander koppel in Mechelen en in feite ben ik nu al te laat.

LINDA: Alstublieft!

(opnieuw het geluid van de trompet, een verraste mevrouw DE POTTER en een gegeneerde LINDA kijken naar BERT, BERT glimlacht verontschuldigend en wappert met een hand om de 'geur' weg te werken)

LINDA: Mijn echtgenoot is een beetje nerveus.

DE POTTER: Dat kan ik begrijpen. We verzetten onze afspraak naar een latere datum. (loopt naar de kapstok om haar jas)

LINDA: Maar dat gaat nog weken duren! Ik weet dat ik een geweldige moeder zal zijn, mevrouw De Potter!

BERT: En ik ook, mevrouw De Potter!

LINDA: (bijna in tranen) En we hebben zo hard gewerkt aan die vragenlijst, is het niet, BERT? (ze sleurt hem van het opklapbed)

BERT: Niet doen!

LINDA: (sleept hem mee naar mevrouw DE POTTER, praat met aandrang) Stel ons iedere vraag die u maar kunt bedenken!

BERT: (protesterend) Hier moet ik echt voor neerzitten!

LINDA: *(blijft aandringen)* Vraag gerust alles over elektrische apparaten! Of over de stelen van sauspannen! Contoleer onze EHBO koffers!

(De zitting van het opklapbed springt open en een boze ANDREAS wankelt eruit, zijn fles en trompet onder de arm geklemd en nog steeds met een sigaret in de mondhoek. Een met afschuw vervulde BERT en een verbijsterde mevrouw DE POTTER zien hem, LINDA is nog altijd aan het aandringen)

LINDA: Over reinigingsmiddelen! Veiligheidssloten! We weten alles over de verschillende soorten veiligheidssloten! En over eerste hulp! *(ook zij ziet nu ANDREAS die het opklapbed dichtklapt, maar ze gaat verder met een wegzakkende stem)* Gebakjes...zoetigheid...die beperken we tot drie kleine snacks per dag...

ANDREAS: *(loopt kwaad tot bij BERT, gebarend)* Hy, tee ma vraver Koaken. Tee boodahl etch mundoo! *(Ze eens, je hebt me een klap op m'n kop gegeven, onnozele zot!)* You crazy! *(tegen mevrouw DE POTTER en LINDA)* He crazy! *(tegen BERT)* Y go dowter Broezel...Broezel dowter! *(hij klimt de trap op terwijl de anderen hem verstomd nakijken)* Katerina! Katerina! Kee-oh erhster nearshta pee e shomndo! Ma enzeer checktopoy! *(Dit is hier een gekkenhuis! Haal me hier weg! (af)*

DE POTTER: Dat was toch die ome Willem van u?

BERT: Dat klopt, ja.

LINDA: *(niet begrijpend)* Ome Willem?

BERT: Ik leg het je nog wel uit...

DE POTTER: Hij kwam uit dat opklapbed gekropen!

BERT : Inderdaad...euh...hij speelt de rol van Titus Sanseviera

LINDA: *(met grote ogen)* Ome Willem..en hij speelt hij een plant?

BERT: Nee,nee..(in zichzelf) Hoe moet ik dat nu weer uitleggen?

DE POTTER: En wat een taal! Niemand gaat er iets van begrijpen!

BERT: Dat was euh...een soort Schots.

DE POTTER: Schots?!

BERT: Hij stopt er een stukje van Macbeth tussen, in een dialect uit Glasgow. *(In vreselijk Engels)* To be or not to be, that is the question. Now is the winter of or discontent made glorious summer, you stupid!..

DE POTTER: Ik vind dat het een beetje te ver gaat om voor een theatervoorstelling zo'n arme oude man bijna te verstikken in een opklapbed! Dat is geen stichtend voorbeeld voor kinderen!

LINDA: *(verbijsterd)* Welke theatervoorstelling?

BERT: Dat is nog een geheim...

DE POTTER: *(verrast)* Is uw vrouw daar niet van op de hoogte mijnheer Vanderslaghmolen?

BERT: *(tegen mevrouw De Potter, met geveinsde boosheid)* Daar hebben we het, u heeft het concept van de voorstelling reeds verraden! Het is juist de bedoeling dat het publiek niets vooraf weet. Het is zo iets als de verraders, maar dan met

publiek. (gespeeld boos) Daar gaat mijn kans om te schrijven, te regisseren en te produceren! Alles om zeep! (stomme verbazing bij Linda en De Potter, Bert doet alsof hij zich vermant) Neem me niet kwalijk, ik had mij zo niet mogen laten gaan, ik overleef het wel. Laten we die gemiste kans maar vergeten en onze blik op de toekomst richten, op onze baby! (wordt emotioneel) Een schitterende wereld dient zich aan voor Linda en mij! (dan in steenkolen engels)..We will put behind us this winter of discontent and look forward tot his glorious summer made possible by our son – or daughter! (hij staat daar enkele tellen zwijgend, gespeeld overmand door emoties. Gaat dan naar de keuken) LINDA en DE POTTER kijken elkaar aan.

DE POTTER: *(vastbesloten, koel)* Mijn secretaresse zal u contacteren voor een andere afspraak. *(Ze wil haar jas pakken, maar LINDA houdt haar tegen)*

LINDA: Nee, alstublieft! Niet weggaan!

De POTTER: Ik moet eraan toevoegen dat mijn voorbereidend rapport niet zo gunstig zal zijn, mevrouw Vanderslaghmolen! *(ze wil vertrekken, maar LINDA houdt haar opnieuw tegen)*

LINDA: Alstublieft, mevrouw DE Potter! Deze ochtend is geweldig stresserend geweest voor BERT en mezelf!

DE POTTER: Jaja, voor mij ook, mevrouw. *(ze wil opnieuw vertrekken, maar weer houdt LINDA haar tegen, licht hysterisch nu)*

LINDA: *(trekt mevrouw DE POTTER terug in de kamer)* Ga nu niet weg! Deze baby betekent zo verschrikkelijk veel voor ons!

DE POTTER: *(trekt haar jas aan)* Het spijt me, maar uw echtgenoot is momenteel niet in een conditie om er serieus mee te praten. En u al evenmin, mevrouw Vanderslaghmolen.

LINDA: Dat ben ik wèl!

DE POTTER: Geloof me, ik weet wat u de afgelopen tijd hebt moeten doorstaan! Een coronabesmetting is geen lachertje!

LINDA: *(overtuigend)* Ik verzeker u dat ik mezelf compleet onder controle heb! Stel me vragen over veiligheid zoveel u maar wil. Vooruit! Over de stelen van sauspannen! Over elektrische apparaten! Plastic zakken..?..*(zwijgt, ze kijkt DE POTTER verstomd aan)*...Een coronabesmetting?..

BERT:*(op vanuit de keuken, met een dienbord met broodjes, cake, borden en eetgerei)* Kijk eens aan..*(zet het dienblad ergens neer, dan terug naar de keuken gaand)*..Ik haal nog even de koffie...

POTTER: *(niet begrijpend)* Mijnheer Vanderslaghmolen, Ik dacht dat uw vrouw op de hoogte was van...

BERT: Op de hoogte? Van wat? Haa...Ja..

LINDA: *(gaat naar BERT, is haast furieus)* Waarom heb jij mevrouw De Potter verteld dat ik een coronabesmetting heb opgelopen terwijl je heel goed weet dat dit niet het geval is?

BERT: Ik deed het om u te sparen schat...Euh...Met die hele rompslomp van onze komende adoptie wilde ik je niet belasten met het feit dat mijn ex

schoonmoeder is overleden...Ze is komen te gaan..(pinkt gespeeld een traan weg)

LINDA: Wat probeer je me nu weer wijs te maken?

BERT: Maar helemaal niets schat!. Maar euh..mijn ex schoonmoeder die jij niet kent, overleden...(tot DE POTTER)...de moeder van mijn eerste vrouw zie je....(wil DE POTTER buitenwerke) Da-ag, mevrouw De Potter! (*DEPOTTER maakt geen aanstalten om buiten te gaan*)

LINDA: (*verbijsterd*) De moeder van jouw eerste...?

BERT: (*onderbrekend*) Van mijn eerste vrouw, ja. Dat was jaren voor ik jou ontmoette. We waren allebei nog jong en het was een verkeerde keuze, we waren gauw weer gescheiden. Voilà, nu weet je alles. (*hij probeert opnieuw tevergeefs mevrouw DE POTTER naar buiten te krijgen*)

LINDA: (*helemaal de kluts kwijt*) Probeer jij me nu te vertellen dat..

BERT: (*geduldig tot LINDA en DE POTTER*) Mijn ex schoonmoeder ~~ze~~ van Gdansk, ^{ok} een ski monitrice, Adriatica. Zij sprak alleen maar haar eigen taal en ik kende niks van Gdansk. Dat zal wel de reden geweest zijn waarom het indertijd verkeerd liep met MIJN ex. Dat en te weinig...(*hij beweegt het onderlichaam naar voren en naar achter, beseft dan dat mevrouw DE POTTER erbij staat en probeert haar nogmaals zonder succes weg te werken*)

LINDA: (*staat er met open mond bij*) Ik geloof m'n eigen oren niet!

BERT: Ik had je dit vroeger moeten vertellen, ik weet het. Adriatica belde me vanmorgen, ze vond dat ik het moest weten, van haar moeder. ^{trouw} Wanneer de begrafenis is en zo. (*tegen mevrouw DE POTTER*) Ik kon heel goed opschieten met haar moeder..(gespeeld emotioneel)...en het mens had me graag.

(*een moeilijk moment van stilte, dan barst LINDA in tranen uit en rent naar de slaapkamer, gedurende de volgende dialoog pakt mevrouw DE POTTER haar attaché case en opent de voordeur*)

BERT: Linda! (*wendt zich tot mevrouw DE POTTER*) Mevrouw DE Potter, ik neem aan dat één en ander onze kansen op een adoptie niet in het gedrang zal brengen? Ik geef toe dat ik een foutje gemaakt heb, maar ik ben altijd een goede echtgenoot geweest, eerlijk waar. En ik zal een nog betere papa zijn!

OP (*DE POTTER trakteert hem op een vernietigende blik en af. Bob komt de overloop op*) *flitsend op voor kerst voor vrede...*

BERT: (*opkijkend, triest*) Daar gaat mijn kans om een kind te krijgen...

BOB: (*domweg*) Ge kunt niet altijd prijs hebben hé broer.

BERT: (*ingehouden woede*) Aan u heb ik veel steun hé. Het is om zeep. Ik zit met twee illegalen op m'n dak, mijn vrouw gaat me vermoorden, er loopt een wantrouwige polies rond in de hof en ieder moment kan er een zekere Boris de slachter arriveren. (*spuwt op de vloer*)

BOB: Ge moet maar denken, hierna kan het alleen maar beter worden.

BERT: (*opeens*) Ik ga Linda gewoon de waarheid vertellen, en al de anderen ook!

BOB: (*bezorgd*) Welke waarheid?

BERT: Die illegalen, het lijkt, ik had nooit naar jullie beiden mogen luisteren! *(hij opent het opklapbed en begint de vuilniszak eruit te trekken)* Help eens efkes...

BOB: Bert, wacht even en gebruik je verstand! Om te begiinen..die illegalen..

BERT: Die geven we in de handen van de autoriteiten, dan kunnen ze de normale weg volgen.

BOB: Dat kunde toch niet doen!wacht even! Wat die twee doorstaan hebben om hier te geraken, dat kunnen we ons niet voorstellen. Je zag toch hoe blij Katerina was toen ze met haar moeder kon praten. Vergeet de sigaretten en de drank en de auto van onze Benny en die arme sukkelaar in die zak *(gebaart naar het opklapbed)*. Katerina en Andeas gaan hun familie terugzien! Daar hebben ze hun leven voor geriskeerd!

BERT: *(vastbesloten)* Het spijt me, Bob. We doen het zoals ik het zeg.

BOB: En die Boris, wat denk je dat die met u zal doen? Die maakt u een kopje kleiner.

BERT *(na een korte pauze)* Je hebt gelijk! Uw gedacht is veel beter *(hij stopt de vuilniszak opnieuw in het opklapbed, op het moment dat hij de zitting neerklaapt gaat de keukendeur open en BENNY en de AGENT komen op , BERT en BOB gaan allebei haastig op het bed zitten, ze glimlachen naar de agent)*

BENNY: *(probeert de AGENT iets wijs te maken)* En toch denk ik, madame van de polies, dat je het bij het verkeerde eind hebt...Wie zoekt die vindt hé....

AGENT: *(prijkt met de vinger in BENNY'S borst en dwingt hem bij BERT en BOB te gaan zitten, terwijl praat hij)*...Nee meneer, ik ga niet al de papiermanden van je broer leegmaken om dat betalingsbewijs te vinden! *(tegen BERT)* Ik ben er zeker van dat u en uw vriendjes Gaston en LEO iets aan het bekokstoven zijn dat heel wat interessanter is dan een onbetaalde verkeersbelasting. Vertel me eindelijk maar eens een keer wat voor spelletje jullie aan het spelen zijn.*(BOB en BENNY kijken elkaar verontrustend aan)* Wel wie begint?...*(BOB en Benny beginnen vrolijk met iene-miene-mutte)*

AGENT: Probeer niet de flauwe plezante uit te hangen met mij! Ik heb er genoeg van!*(de slaapkamerdeur gaat open en een tranerige maar vastbesloten LINDA komt op met een zware valies in de hand, ze trapt de deur achter zich dicht en loopt naar de voordeur)*

BERT: Linda, schatteke.. wat ben je van plan? Waar ga je naartoe?

LINDA: Ik ga een paar dagen bij papa en mama logeren. Ik moet alles eens een keer op een rijtje zetten. *(ze krijgt de agent in de gaten en blijft staan)* U bent een agent!

AGENT: Inderdaad, mevrouw, al sinds vele jaren.. En mag ik vragen wie u bent?

LINDA: Ik ben mevrouw Vanderslaghmolen!

AGENT O, u bent dus Nellie, als ik het goed heb?

LINDA: Nellie?

AGENT: Ja en getrouwd met Leo? *(gebaart naar BENNY)*

LINDA: Met Leo?

BERT: Ze is niet met Leo getrouwd.

BENNY: *(komt overeind)* Onze Bob is ook niet getrouwd.

BOB: *(komt ook overeind)* Klopt, ik ben jongman.

AGENT: Hela! Hier blijven! (gebaart dat BOB en BENNY hun mond moeten houden en moeten gaan zitten *(BOB en BENNY gaan weer zitten)*)

LINDA: Heet Bob nu ook al Bert.

AGENT: *(tegen LINDA, gebarend naar BOB en Harry)* Met wie van deze twee clowns bent u nu eigenlijk gehuwd mevrouw?

LINDA: *(wijst naar BERT)* Met hem.

AGENT: *(verward)* Dat kan niet, ik heb zijn vrouw daarstraks hier ontmoet.

LINDA: *(tot BERT, vragende toon)*..Bert?..

Dochter van Finno

BERT: Dat was mijn eerste vrouw, Adriatica. *(tot Linda)* Ik heb je over haar verteld.

AGENT: *(verrast)* Uw eerste vrouw?

BENNY: *(staat recht, gaat tot bij de agent, geheimzinnig)* Ze zijn van één..gescheiden...

LINDA: *(kordaat tegen BERT)*) Luister Bert ik geef geen bal om jouw stomme familie, maar waarom moest je met alle geweld dat Adriatica mens in huis halen?

BERT: Dat kan ik uitleggen. Ze is hier maar een minuutje in huis geweest en...

AGENT: Dat klopt niet, meneer Vanderslaghmolen. Ik heb namelijk twee keer lichamelijk contact met haar gehad.

BOB en BENNY: *(samen, vragend)* Haa?

AGENT: *(laat zich niet uit haar lood slaan)* Ik bedoel dat ik haar twee keer gesproken heb.

LINDA: *(kijkt naar BERT)* Twee keer nog wel

AGENT: *(tegen LINDA)* De tweede keer was meneer Vanderslaghmolen bezig Adriatica de slaapkamer binnen te duwen. *(Linda verbijsterd)*

BENNY: Dat kan hij ook uitleggen, hé broer!?..

LINDA: *(is nu wel haast furieus)* Ho! Om te beginnen heb je die eerste vrouw van jou voor mij geheim gehouden en nu moet ik ook nog eens horen dat je met haar in de slaapkamer zat te rommelen! *(ze stormt naar de voordeur en trekt die open)*

BERT: Maar Lindeke wacht nu eens efkes...Zij is niet echt...

LINDA: Ze is niet echt wat?...

BERT: Ze is bijlange niet zo goed als gij...

LINDA: Maar in bed wel, neem ik aan?

BERT: Ja...Nee!...

LINDA: *(ten einde raad)*) Misschien is het maar goed dat we het kind niet krijgen.

BERT: Maar Linda! *(LINDA rent huilend naar buiten, er valt een stilte)*

AGENT: Bon. Ik heb al uw gegevens. U zult binnenkort een dagvaarding krijgen.

BERT (*afwezig*) Bwah, dat kan er ook nog bij.

AGENT : Ik heb het gevoel dat u me nog terug zult zien. Tuiniers, ex-vrouwen, Titus Sanseveria's - (*tegen BOB, op BERT doelend*) Meneer denkt dat ik een perfecte idioot ben.

BOB: Niemand is perfect hé agnet!

(*De agent reageert niet en opent de voordeur om weg te gaan, mevrouw DE POTTER komt binnen*)

BERT: Mevrouw De Potter! U bent er weer!

DE POTTER: Mijn sortie is geblokkeerd!

AGENT: Wat bedoelt u daarmee...?

DE POTTER: Mijn auto staat vast tussen een witte camionette en een vier maal vier, of hoe heet zo'n benzinezuiper? Ik ben al vijf minuten aan het proberen er tussenuit te geraken.

BERT : Geen probleem, die camionette is van mij. (*kijkt BOB aan*) Jij hebt de sleutels.

BOB (*op militaire toon*) Ja chef, de sleutels, chef! (*staat op en loopt naar de voordeur, tegen BENNY*) Jij blijft zitten broer, kwestie van niks omhoog te laten komen dat beter naar beneden blijft. (*af langs voordeur*)

DE POTTER: (*tegen de agent*) De chauffeur van die vier maal vier was erg brutaal. Ik vroeg hem of hij zo vriendelijk wou zijn een paar meter vooruit te rijden, maar al wat hij deed was van achter zijn stuur met zijn middenvinger een gebaar maken dat ik liever niet wilde zien.

BENNY: Hij deed toch niet zo? (*maakt het universeel bekende gebaar met de middenvinger*)

DE POTTER: Dat was het, ja.

AGENT: (*tegen BERT*) Ik kan me voorstellen waarom hij dat deed. Nog een goede dag verder. (*af langs de voordeur*)

BERT: (*tegen mevrouw DE POTTER*) Nu u toch weer hier bent, kunnen we misschien een kopje koffie drinken en terwijl eens bijpraten?

DE POTTER: (*onderbrekend*) Ik heb nergens een kopje koffie voor nodig, dank u! Ik wil alleen maar zo gauw mogelijk uit dit gekkenhuis en naar mijn volgende afspraak gaan.

BOB : (*haastig op langs de voordeur*) Er zijn nieuwe ontwikkelingen in de zaak!

DE POTTER: (*kortaf*) Heeft u meneer Vanderslaghmolen zijn auto verplaatst?

BOB : Ik werd tegengehouden door de chauffeur van die terreinwagen.

DE POTTER: Gaf hij u een ook vingere? (*maakt het bekende gebaar, discreet*)

BOB : Twee zelfs. (*toont het*) Voor zoveel ik er van verstaan hebt komt hij iets ophalen bij ons. (*gebaart naar buiten*) Boris, heet hij!

BERT: (wat ongerust) Oei, oei...dat betekent niet veel goed nieuws denk ik.

DE POTTER: (tegen BOB) Wilt u in afwachting die camionette verplaatsen om mijn sortie vrij te maken?

BOB: (tegen mevrouw DE POTTER) Wilde gij alstublieft eens zelf voor uw eigen sortie zorgen? Hier zie... (hij smijt de sleutels naar een verraste mevrouw POTTER) Laat de sleutels er maar opzitten. (DE POTTER werpt BOB een boze blik toe en geeft hem dan het vinger gebaar, ze gaat naar buiten, gedurende de volgende dialoog opent BERT het opklapbed en haalt er de vuilniszak uit)

BERT: (tegen BENNY) Ga gij de kruitwagen maar halen.

BENNY: Ik voel mij niet goed worden...

BERT: Maakt dat ge om die kruitwagen zijt. (BENNY haast zich naar de keuken, dan tegen BOB) En gij..

BOB: ...Andreas en Katerina gaan halen. Ik heb het gesnopen.

AF (BOB haast zich naar boven terwijl BENNY terugkeert met de kruitwagen. Gedurende de volgende dialoog tillen BENNY en BERT de vuilniszak in de kruitwagen)

BENNY: Ik denk nog altijd dat het beter zou zijn als we die zak in de hof begraven.

BERT: (onderbrekend) Als ge nu niet stopt met zagen dan zal ik de punt van mijn schoen eens ergens anders in begraven! Voor de laatste keer... (hij ramt het opklapbed dicht)

OP **BENNY:**...naar het containerpark met die zak. Ja baas! (kijkt naar de vuilniszak in de kruitwagen) Ik vraag me soms af wat die sukkel aan het doen was toen hij nog heel was. (BERT draait zich langzaam om) Ik bedoel maar: om zo in stukken gezaagd in vier kabassen van de Aldi te eindigen in een vuilniszak en dan in een kruitwagen... (BERT kijkt hem dreigend aan) ...Het containerpark, ja.(BENNY haast zich met de kruitwagen naar de keuken, wanneer BOB naar beneden komt rennen met KATERINA aan de hand, ze heeft haar grote reistas bij zich)

BOB: De ouwe komt er aan zelle en ik heb Katerina voor alle zekerheid mijn GSM nummer gegeven. Ge weet maar nooit...(samenzwerig)...He Katerina?...(doet teken van telefoneren)

KATERINA: (toont een stuk papier) Telefon Boobbie...

BERT: Whoo, ge hebt al een troetelnaam...Boobbie

BOB: (tegen BERT) We gaan contact blijven houden met mekaar en dan kan ik zo in passant mijn Albanees bijwerken.

BERT : Albanees? Gij? Begint eerst maar met uw Nederlands. Daar zulde al werk genoeg mee hebben.

KATERINA: (waarschuwend) Hé, hé, Boobbie..good hé!

BOB: (tot BERT) Nu hoort het ook eens van een ander. Ik ben eigenlijk veel te goed voor deze wereld.

ANDREAS: (komt van de trap met verschillende sloffen sigaretten en een fles cognac onder de arm, op de rug zijn rugzak) Hé,hé, Boobbie good hé! (laat de sigaretten en de cognac vallen en dondert van de trap)

KATERINA: (verschrikt) JOOSHY! (Opa!)

(KATERINA en BOB snellen ANDREAS ter hulp)

BERT: Dat is alles wat we nog mankeren sé, dat hij hier zijne nek breekt!
(KATERINA en BOB helpen Andreas recht. Ze steken de gevallen sloffen sigaretten en de cognac terug in de rugzak. Ondertussen is ANDREAS beginnen trompet spelen)

KATERINA: (geeft ANDREAS zijn rugzak) Yar koo ee cigaret day brandin. (Hier zijn Je sigaretten en de cognac.

BERT: Come on piepel, let's go!..Auf wiedersehen bompil!(elkaar een hand gevend)

ANDREAS: (lachend) ...auf wieweeder Beéért!

BERT: (geeft Katerina een hand) Gute reise...Have a good trip to Broezel!

KATERINA: Danke oe, danke oe..(ze kust de hand van BERT, dan tegen BOB)

Danke oe Boebbie

BOB: (enigszins fier) Ik heb haar geleerd om dat te zeggen...Danke oe..(tegen KATERINA) Bay, bay, dag, dag..Auf siederwien Katerina.. (Katerina neemt BOB haast innig vasten geeft hem een dikke knuffel, zijn benen beginnen weer te trillen) Ooeeee...deze keer komt dat niet door mijn gsm!

BERT: Hoog tijd om te vertrekken.

(ze zetten zich in beweging wanneer BORIS opkomt langs de voordeur, hij heeft een attaché case bij zich. Alles aan hem verraad dat er met hem niet te spotten valt. Hij wandelt zelfbewust tussen hen naar KATERINA en ANDREAS. Zij schuifelen achteruit tot achter het opklapbed, KATERINA duwt ANDREAS achter zich om hem te beschermen)

BOB: (nerveus) Gij moet Boris, zijn hé..Dat kan niet anders..Hallo!..Je..je suis Bob.. We waren op komst zelle!.. We are onderway..to..to you...O, en bay de way, thats my brother Bert..Beurt..Beurt..

BORIS: Ok. (schudt pijnlijk hard de hand van BERT) My name is Boris Anaroskipetrivisnikotch...

BERT: (hoort het in Keulen donderen) Oei, that's a name..dat ge niet veel hoort he?.

BORIS:...and iy have no mach time, mister Beurt, because time is money..

BERT: Ja, ja..da..dat zal wel zijn bij u.

BORIS: (tegen KATERINA, met een brede glimlach) Katerina! Good to see you! Pershendatia. (Gegroet.) (ze antwoordt niet) I hope you have good trip from Calais to here? (geen antwoord) Andreas! My friend...(brede glimlach) Long time ago y see yo! Pershendatia! (Gegroet!)

(ANDREAS spuwt op de grond, BORIS' glimlach verdwijnt en hij heft een hand om ANDREAS een klap te geven)

BERT: (haastig) Ho,ho mister Boris, Keep kalm hé man. Y think that mister Andreas have de LIDL problem with his eyes...He think you andder person..

BORIS: (laat de hand zakken en wendt zich tot KATERINA) Oké, oké,..no problem...But now the adder problem...the money...dollars?..English

pound?..Euro's?..everything is good...(hij houdt een hand open, KATERINA aarzelt even en begint dan discreet de envelop van onder haar kled te halen)

BOB: Ik zal haar met Kerstmis is een schoon sacocade cadeau doen. (Bert kijkt Bob niet begrijpend aan) Dan moet ze haar centen niet meer in haar onderbroek steken.

(KATERINA geeft de envelop aan BORIS die zijn attaché case op het opklapbed legt, hij stopt het geld erin en haalt er verschillende paspoorten uit, hij kiest er twee uit en smijt de andere terug, hij biedt er één aan aan KATERINA, zij pakt het paspoort aan en steekt haar hand opnieuw uit voor het tweede, BORIS glimlacht en steekt zijn andere hand uit, KATERINA kijkt verward)

BERT: Problem? Mister Boris?..

BORIS: (tegen BERT) Yes, the adder money. For adder pasport (toont 4 vingers) four thousand euro. (tegen KATERINA) Nae tjeter katermeesha Katerina. (Nog vierduizend.)

KATERINA: Eyo! Eyo! Eyo!! Tee te katermee per doo- (Nee! Nee! Nee!! Vierduizend voor twee-) (ze steekt twee vingers op) Passaporta.

BORIS: (schudt het hoofd, nog steeds vriendelijk) No,no,no.. Katermee per atter passaport. (Vierduizend per paspoort.) (hij gebaart naar het paspoort dat KATERINA in de hand houdt) The katermee per kutter passaport (En vierduizend voor dit hier.) (hij steekt het paspoort op dat hij zelf nog vasthoudt)

KATERINA: Eyo! (Nee!) Eyo! Eyo!

ANDREAS: (tegen KATERINA) Chfara po tote? (Wat zegt hij?)

KATERINA: Doe ma shoomar parra. (Hij wil meer geld.)

ANDREAS: Ma shoomar parra?! Eyo! (Meer geld?! Nee!)

(ANDREAS spuwt op de grond, BORIS' glimlach verdwijnt, hij heft weer de hand om ANDREAS een klap te geven)

KATERINA: (springt voor ANDREAS) Eyo, eyo..(Nee, nee) (dan tot BOB) Doe ma shoomar parra. (Hij wil meer geld)

BERT: (tegen BORIS, beleefd) Neem me niet kwalijk Boris...Excuse me but...(BORIS kijkt hem uitdrukingsloos aan. Dan BERT tot BOB) Als ik die nu eens een voorschotke zou geven...zou die daar niet content mee zijn?(steekt een hand in zijn achterzak)

BORIS: (begrijpt het gebaar verkeerd, zenuwachtig,trekt een pistool, dreigend) Hé you..Back...go back

(BERT doet haastig een stap achteruit, BORIS dreigt met het wapen naar ANDREAS en KATERINA, KATERINA gaat voor ANDREAS staan om hem te beschermen, BERT gaat haastig achter BOB staan, de keukendeur gaat open en BENNY komt op met de kruiwagen met daarop de vuilniszak)

BENNY : Je zult het niet geloven maar die stoemme auto wil niet starten! (hij ziet wat er aan de hand is en blijft staan) Ola poola. Wat is dat hier?

BERT (met gespeelde vrolijkheid) Benny! (ratelt nerveus, tegen BORIS) Thats is Benny, my younger brother...Hay Benny...(gaat naar BENNY, omarmt deze, dan tussen de tanden tot BENNY, naar BORIS wijzend) Dat is Boris...euh...(hij mompelt iets onverstaanbaars dat Russisch klinkt) krabtzanzychococoffsky..of zoiets. En er schijnt een probleempje te zijn in verband met de kosten van de transactie.

BORIS: (richt het pistool van nabij op BERTS mond) Shut up! (tegen KATERINA) No money...no passport...No Brussels...(hij smijt het paspoort weer in zijn attaché case)

KATERINA: (bang) No Broezel?..

BORIS: Broezel? (dan gemeen) No money is back.. to Kosovo..(gemeen lachje)

KATERINA: Kosovo,? No, no..

ANDREAS: Kosovo? Aiaiai..Kosovo...(doet teken met duim naar beneden, haast ongemerkt heeft Katerina een mes vanonder de rok gehaald)

BORIS: (hij heeft dit opgemerkt en doet een uitval naar KATERINA, grijpt haar hand en draait die met geweld om, haar mes valt op de grond, BORIS raapt het snel op, tegen KATERINA, praat zoals tegen een stout schoolmeisje) Little girls make my happy...but not with knife...

BOB: Die ment dat.

BORIS: Shut up! Give my my money, en y give passport. Four thousand euro! (dreigt met het mes naar KATERINA en ANDREAS)

BOB: (tot BORIS) Boeit u zo eens niet op jong. 't Geld is op!..No money in the pocket. (Boris dreigend naar BOB, die heeft dan al wat minder praat)

BENNY: Wacht eens efkes, wacht! Wacht! (tot Boris, in zijn beste Engels..) Weet, weet...a..minuutje..plies..(dan terug tot BERT en BOB) Willen jullie nu echt dat die mensen hun leven moeten riskeren voor zo'n onnozele vierduizend euro, gierige pinnen dat jullie zijn? (lachje naar Boris) Geef die vuile gangster daar zijn geld!..Hé jong, smeerlappeke..(Boris wantroewig)

BERT en BOB (in de war, samen) Hem zijn geld geven?

BENNY: Awel ja, van die mens hier in die zak (gebaart naar de vuilniszak, iedereen kijkt ernaar, BERT en BOB kijken niets begrijpend naar BENNY, dan BENNY tegen BORIS)...Boris...in de sak...money en euh...cocaine..(maakt snuifgebaar) good quality...All togheter for..two honderduizend jeuro's...For you!

(BORIS staart BENNY aan, BENNY vertrekt geen spier, BORIS loopt aarzelend tot bij de vuilniszak, BENNY steekt snel een duim omhoog naar de sprakeloze BERT en BOB. Gedurende de volgende dialoog licht BORIS met één hand de vuilniszak uit de kruiwagen en laat hem op de vloer vallen, daarna richt hij zijn pistool op BERT en BOB en gebaart dat ze op het opklapbed moeten gaan zitten, dan legt BORIS zijn pistool op de leuning van de fauteuil, licht de bovenkant van de vuilniszak op en geeft er met het mes een snede in,

legt daarna het mes op het tafeltje rechts van de fauteuil, rukt de vuilniszak open en stopt er zijn hoofd in, zijn hoofd komt ogenblikkelijk weer tevoorschijn. Hij braakt en proest)

BORIS: Bah..The smell..no,good!

BENNY: Ja jong geld stinkt.

BERT: (heeft door wat Benny van plan is, tot BORIS) Mister Boris..this is all for you! Serve yourself!...Euro's, pounds, dollars en euh.. cocaïne...cocaine. Good stuff, good quality, good price.

BORIS: (twijfelt, neemt diep adem en steekt dan zijn hoofd in de zak om 'de cocaïne' en het geld er uit te halen) Bah!...

(BOB en KATERINA springen vooruit en duwen BORIS' hoofd weer in de zak, ANDREAS schreeuwt, BERT en BENNY heffen de vuilniszak verder over BORIS' hoofd zodat hij rechtop staat met de zak helemaal over hem, ANDREAS geeft BERT zijn lange sjaal die BERT om het middel van BORIS vastknoopt, BORIS roept en tiert en wankelt blind in het rond, ook de anderen roepen, BENNY voert op afstand karatebewegingen uit alsof hij alleen BORIS overmeesterde en de genadeslag gaat geven. midden dit tumult komt de agent op langs de voordeur, niemand ziet hem)

BENNY: (karatekreet) Hayaaa... Hoewa!

(BENNY geeft het hoofd van de zwijmelende vuilniszak een trap, de zak zijgt ineen in de armen van BERT BOB die de nu bewusteloze BORIS in de kruiwagen neerlaten, ze feliciteren elkaar allemaal terwijl ANDREAS op zijn trompet 'The Last Post' speelt. De agent loopt achter het opklapbed naar rechts, BENNY uit zijn vreugde door nog meer karatebewegingen in de lucht uit te voeren, de anderen zien de agent, ze komen allemaal tot bedaren, behalve BENNY die nog altijd in de lucht staat te trappen en vrolijke kreten uitstoot, dan krijgt ook hij de agent in de gaten)

(midden in een kreet) Goeiaaa... goeienavond agent van de polies..

AGENT: (onbewogen) Goeienavond allemaal. Ik kwam u even mededelen dat madame DE POTTER uw camionette flink beschadigd heeft terwijl ze hem uit de weg probeerde te manoeuvreren. Daarbij zijn een aantal van de eerder genoemde dozen opengevlogen, als dusdanig hun inhoud prijsgevend van bepaalde hoeveelheden sigaretten en sterke drank. (pauze) Dat kwam ik u mededelen. (pauze) En verder (gebaart naar de vuilniszak) Dat geval hier van de rondspringende zak...(toont hen een gevaarlijke glimlach) U gedrieën! De heren Bert, Bob en Benny Vanderslaghmolen..(hij gebaart hen naast elkaar op een rij te gaan staan) Oké! (tegen BERT) U eerst. (BERT doet een stapje vooruit, de agent wijst naar de vuilniszak) Wie zit daarin?

BERT: Wie daarin zit, ^{meer} ~~meer~~ de agent, is een gevaarlijke gangster die ons kwam bedreigen met dat pistool daar!

(Bob neemt een zakdoek uit zijn zak, pakt met de zakdoek het pistool bij de loop en geeft het aan de agent)

BOB: (stapje vooruit) Zijn vingerafdrukken zullen erop nog opzitten, en ook op zijn valieske daar. (wat geheimzinnig) En wat daar in zit zal u ook wel interesseren.

AGENT: *(de agent kijkt in de attaché case, fluit tussen de tanden, dan verbaasd)*
Geld?..en paspoorten?

BERT: U zou hier wel eens een grote vis gevangen kunnen hebben, agent. Ja, ik had dat direct gezien dat die Boris niet zuiver op de graat was.

AGENT: Wacht eens even, zei u Boris?

BERT: Boris ja..

BOB: Boris ja, dat is'm

BENNY: Dat is Boris

AGENT: Wel,wel,wel. U bedoelt toch DE Boris Anaroskopetrivisnikotch?..

BERT: Boris Anaroskopcuttyerbollockoff, jaja

BOB: *(tot BERT)* ..nee,nee, Boris.Karanaskigotyervingeropski.

BENNY: *(tot BOB)*..Nee jong is Boris Kratanzychocotoffsky. *(ze spuwen samen op grond)*

AGENT: Boris Anaroskopetrivisnikotch dat is de grote man van de Oost-Europese Maffia!

BOB: *(gaat tot bij de kruiwagen en bekijkt de vuilniszak)* Wie had dat gedacht, Boris Anaroskopetrivisnikotch! *(ze spuwen samen op de grond)* Anaroskopetrivisnikotch

BERT : Agent, heeft u er bezwaar tegen dat mijn ome Willem mijn ex-vrouw Adriatica naar huis brengt?

AGENT: Nee, vooropgesteld dat ze geen getuigen waren van dit incident hier *(hij gebaart naar de vuilniszak)*

BERT: Nee, nee, ze hebben niks gezien.

AGENT: Oké, dan mogen ze wat mij betreft vertrekken.

(Terwijl BERT ANDREAS voorbij het opklapbed duwt, neemt de agent een aantal notities)

BERT: Tot de volgende ome Willem! En o ja, je hebt iets laten vallen. *(hij geeft ANDREAS het tweede paspoort dat hij stiekem uit de attaché case pakt)*

ANDREAS: O, danke oe! Danke oe! *(hij drukt het paspoort aan zijn borst)*

BERT: *(haalt op dezelfde slinkse manier de envelop uit de attaché case en geeft die aan Katerina)* En dit is voor u, Adriatica, geld voor de taxi naar Brussel. *(neemt nog ongezien een busseel geld uit de attaché case)*

KATERINA: *(met grote ogen)* Taxi? Broezel?

BERT: *(stopt haar de envelop toe)* Jaja, Broezel. Vergeet niet de taxichauffeur geen drinkgeld te geven. *(dan stiekem)* En hier is nog wat geld voor onderweg...For shopping in Broezel...

KATERINA: *(lachend, begrijpt het niet zo goed)* Danke oe! *(ze valt BERT gelukkig om de hals, de agent kijkt daarbij op)*

BOB: *(tegen de agent)* Ik heb zo'n idee dat zijn ex hem nog altijd graag ziet.

KATERINA: Viele groet Beenny..Viele groet Boebbie..(ze geeft BENNY een snelle kus en BOB een knuffel én een kus))

BOB: (tegen de agent) Voor haar ex aangetrouwde familie heeft ze nog altijd een boontje. Het is een goed kind zelle.

ANDREAS: (neemt KATERINA bij de hand, dan tot iedereen) Jij Belganiccut yenee yamreckulluesham. Koo eshter deeta ma e loomteur e yetus seema. Zoltee choft mayo! (Jullie, Belgen, zijn fantastisch. Dit is de gelukkigste dag van mijn leven. God zegene u.)
Bob: FPobers Formy beautiful Lady
(KATERINA en ANDREAS af langs de voordeur, DE AGENT kijkt verbijsterd toe, er valt een ongemakkelijke stilte)

BERT: Ome Willem was vroeger professor Slavische talen aan de universiteit van Leuven. Hij kan het niet laten hé..De sloeber..

BOB: Juist. Wat hij zei was Albanees voor ik ben blij dat die rotzak de gevangenis ingaat..(dan laagdunkend).. Boris Anaroskopetrivisnikotch (beseft dat hij de naam juist uitgesproken heeft) Hé, 't is me gelukt!

BERT: Ik neem aan dat daarmee de zaak rond is agent?

AGENT: Ik heb nog één kleine vraag, meneer.

BERT: (een beetje angstig) ja?

AGENT: Wat doet Boris Anaroskopetrivisnikotch eigenlijk in uw woonkamer in een vuilniszak?

BERT: Ik dacht dat het een kleine vraag zou zijn?

AGENT: En heeft u een antwoord?

BOB: (tegen BERT) Het is weer aan u Bert.

BERT: (dramatisch) Hij zei dat hij een schuilplaats zocht.

AGENT: Waarom?

BERT: Wel, los van de sigaretten en de cognac zijn we te weten gekomen dat hij ook nog illegalen naar België smokkelde. Boris beloofde ons een fortuin als we als doorgangshuis wilden dienen. (tegen BOB en BENNY, met gespeelde verontwaardiging) Natuurlijk hebben we dat geweigerd!

BOB en BENNY: (samen) Natuurlijk, da's tegen de wet / zoiets doen wij niet!!

BERT: Het is wel zo dat er nog andere dingen in die zak zitten, rommel die BORIS meegebracht heeft uit Calais. Hij heeft ons niet laten zien was het was, maar hij zei dat één zijn illegalen niet had willen betalen, dus vrees ik euh... het ergste, zullen we maar zeggen.

(BERT pakt KATERINA's mes bij de punt en geeft het zo aan AGENT, die pakt het mes aan met zijn zakdoek)

AGENT: (met ontzetting) U bedoelt toch niet dat... (hij kijkt naar het mes en maakt een gebaar van de strot oversnijden)

BERT : We hebben niet echt gezien wat erin zit, maar hij gaf ons wel een duidelijke hint...(richt zich tot BOB en BENNY)

BOB en BENNY: (samen) Een heel duidelijke hint!

AGENT: *(pakt de attaché case bij de hoeken)* Oké, laten we het bewijsmateriaal eens een keer verzamelen. *(hij legt de attaché case in de kruiwagen)* Ik zal deze misdadiger naar het bureau voeren. *(begint de kruiwagen naar de keuken te duwen)*

BERT: *(verrast)* Gaat u dat op die manier doen?

AGENT: Ik wil hem weg hebben voor hij weer bijkomt. Boris, bedoel ik, niet die andere. *(hij maakt weer het gebaar van keel oversnijden)*

BERT, BOB en BENNY: *(samen)* Nee, nee, natuurlijk niet!

AGENT: Ik kan u verzekeren dat onze commissaris nogal ogen zal trekken als hij deze zak openmaakt.

BOB Daar twijfelen we niet aan!

AGENT: *(ernstig)* En uw medewerking bij het naleven van de wet zal zeker gewaardeerd worden.

BERT: Oh, dat is geire gedaan.

BOB: We zijn blij van te kunnen helpen.

BENNY: Dat is het minste wat we konden doen.

AGENT: Onze maatschappij zou meer mensen zoals u moeten hebben! Eerlijk en rechtschapen!

(Ze duwt de kruiwagen in de keuken en af, de drie broers reageren ieder op hun eigen manier)

BERT : Jesus jongens! *(zigt neer in de fauteuil, het hoofd in de handen)*

BOB: Yes! Yes! Yes! *(steekt herhaaldelijk zijn vuist triomfantelijk in de lucht)*

BENNY: We are the Champions! *(maakt een soort flikflak)*

BOB: *(lachend tegen BERT)* Gij zijt de beste leugenachtige schurk van de familie!

BENNY: De koning van de leugenaars!

BERT: *(hen aankijkend, toonloos)* Ik ben er vet mee! Ik heb onze kans om een kind te adopteren grandioos verknoeid en nu is Linda er ook nog vandoor ...

(gedurende deze dialoog verschijnt LINDA achter hen, ze ziet eruit alsof ze uit een storm kom en ze draagt haar rechterarm in een draagverband, ze loopt tot bij hen)

BERT: *(merkt Linda op)* Oh schatteke, wat is er met u gebeurd?

LINDA: *(begint te snotteren)* Ik ben aangereden door een fietser!

BERT: *(snel tot bij haar)* Lindeke, mijn schattebol.. *(hij neemt LINDA mee naar het opklapbed, gebaart BOB en BENNY dat ze moeten ophoepelen)*

BOB: Oké, euh...Ik ga er maar eens vandoor en de boel daarboven een beetje opkuisen. Doet uwe arm zeer Linda?..*(LINDA begint nog harder te snotteren, hij maakt zich naar boven uit de voeten)*

BENNY: Ik ga jullie ook laten. Ik ga naar het ziekenhuis. Kan ik iets meebrengen voor jullie? *(haastig)* Nee, zeker? *(hij doet enkele snelle stappen en duikt door het venster, we horen de klap van enkele omvallende vuilnisbakken)*

BERT: *(tegen LINDA)* Wat is er gebeurd?

LINDA: *(vanwege haar gemoedstoestand en alle emoties doet ze snikkend en wenend haar verhaal)* Ik was over mijn toeren door dat gedoe van jou met je ex-vrouw

BERT: Ik kan je dat allemaal uitleggen..

LINDA: Ik wandelde naar de tramhalte om naar mama en papa te rijden en ik stapte van het trottoir...(huilbui)

BERT ...Ge stapte van de trottoir..

LINDA: ...en toen kwam daar een jongen op een fiets aangereden...(huilbui)

BERT: (kwaad) Het is niet waar hé..Oooooe...

LINDA: ..en die botste op mij!..(nog meer huilbui)

BERT: (geeft troost)..ook dat nog..

LINDA: *(probeert zichzelf te vermennen)* Gelukkig was er een behulpzame meneer die me naar het ziekenhuis heeft gedaan...*(LINDA snikt en er valt een pauze terwijl ze diep ademhaalt en zich probeert te herpakken)*

BERT: *(op zachte toon)* Het liep vandaag allemaal wat in het honderd hé schat. En ik weet hoe je er naar uitkeek om een kindje te adopteren*(LINDA barst opnieuw in tranen uit)* Lindeke ik vind dat ook erg zelle...Stop nu met wenen *(zijn stem schiet omhoog)* Straks moet ik ook *(zijn stem gaat nog meer omhoog)* Straks moet ik ook bleiten..*(hij begint ook te snotteren, hij krijgt een falsetstem)* Ik kan er niet tegen!

LINDA: *(hullend)* Ik ben zo gelukkig hé..

BERT: *(snikkend, verbaasd)* Hoe kun je nu janken als gelukkig bent?

LINDA: *(hullend)* Omdat ik die dokter helemaal ondergekotst heb...

BERT: *(snikkend)* Hoo suske toch...Was die dokter niet kwaad?

LINDA: Nee, die moest daar eens mee lachen. Hij zei dat het ochtendziekte had...Ik ben in verwachting!*(terug een huilbui)*

BERT: (even de kluts kwijt, neemt Linda innig in de armen)

LINDA: Auw, mijn arm!

BERT: Sorry, schat! (dan BERT EN LINDA samen tot het publiek, uitgelaten)

~~TOM~~ en **LINDA:** Wij krijgen een kind! (vallen in mekaars armen)

Bert

ONDERWIJL START DE MUZIEK EN GAAT LUIDER SPELEN TERWIJL HET DOEK VALT.

EINDE